

9) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvad er ministerens holdning til Aarhus Universitets ønske om at oprette en akademisk læreruddannelse?

(Spm. nr. S 322).

10) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvordan vil ministeren styrke den nye læreruddannelse og de nye professionshøjskoler, så søgningen til læreruddannelsen øges?

(Spm. nr. S 324).

11) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan kan ministeren leve med, at landets kommuner er så hårdt pressede af underbemanding og administrative opgaver, at de imod loven lige nu må lade op mod 1.000 udsatte børn i stikken?

(Spm. nr. S 320, skr. begr.).

12) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan vil ministeren tage ansvar for det store problem, at kommunerne grundet ringe økonomi og administrativt pres bl.a. ikke kan løse den store opgave med udsatte børn?

(Spm. nr. S 321, skr. begr.).

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Peter Vernerisen (S):

Er ministeren enig med Folketingets Sundhedsudvalgs formand, Preben Rudiengaard (V), i, at livmoderhalskræftvaccinen først skal indgå i børnevaccinationsprogrammet i 2009, når vaccinen har været godkendt siden 2006?

(Spm. nr. S 331).

14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Peter Vernerisen (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage, når ældre hjerneskadede åbenbart ikke får genoptræning, efter at kommunerne har overtaget genoptræningen?

(Spm. nr. S 332).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvo-ter. (Nedsættelse af grænsen for virksomheders anvendelse af kreditter).

(Lovforslag nr. L 55).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til justitsministeren:

Vil ministeren redegøre for voldskriminaliteten i det danske samfund?

Af Peter Skaarup (DF), Colette L. Brix (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Marlene Harpsøe (DF) og Pia Kjærsgaard (DF).

(Anmeldelse 11.1.2008. Fremme 15.1.2008).

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg kan oplyse, at det jo er en hasteforespørgsel, som så er en nyskabelse, og det er første gang, at vi skal afvikle en sådan. Det, der er en del af sværhedsgraden, er, at det jo er besluttet, at en hasteforespørgsel skal holde sig inden for et tidsforbrug på 2 timer.

Udvalget for Forretningsordenen har tidligere i dag drøftet afviklingen af forespørgslen, og ordførerne og ministeren har via e-post modtaget meddelelsen herom.

For så vidt angår taletid og tildeling af korte bemærkninger, vil jeg henvise til posten, men i øvrigt vil jeg her lige gøre opmærksom på, at det betyder, at ordføreren for forespørgslen har 2 minutter til at begrunde forespørgslen. Ministeren har herefter 10 minutter. Ordførerne har hver 4 minutter i ordførrækken, og så er der mulighed for korte bemærkninger. Malet med en bred pensel vil det betyde, at der er to medlemmer, der kan spørge i to gange 1 minut fra de tre største partier, og derefter er der et medlem i to gange 1 minut fra de mindre partier.

Vi vil forsøge at administrere det på en sådan måde, at hvis der ikke er spørgsmål fra større partier, der udfylder kvoten, så er der plads for andre til at spørge. Vi skal nok bruge tiden, og jeg beder om en vis medleven og forståelse for, at vi også her skal finde den form, der siden hen af grupperne anses for den mest hensigtsmæssige.

Når det er sagt, så vil jeg her lige også præcisere, at vi jo ikke stemmer i dag om mulige forslag til vedtagelse. Den afstemning kommer først i morgen. Det gælder for forslag til vedtagelse til hasteforespørgsler, at de maksimalt kan have et omfang på 50 ord.

Den første, der får ordet, er hr. Peter Skaarup til begrundelse af forespørgslen.

Kl. 13:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Den her forespørgsel, som vi har ønsket skulle komme hurtigt, er jo desværre på en meget kedelig baggrund. Vi har set, at Danmark har oplevet en række meget alvorlige knivoverfald først og fremmest i nattelivet. Vi har set en meget, meget tragisk episode på Strøget i København, hvor en ung mand er afgået ved døden efter et knivoverfald.

Det er selvfølgelig noget, som vi politisk set på Christiansborg også må reagere på. Vi kan ikke bare side med armene over kors og se på, at det er utrygt at gå i byen, at det er utrygt for unge mennesker, der gerne vil have en sjov aften og kunne færdes frit i Danmark i de større byer, hvor der er meget natteliv og der er mange mennesker, der gerne vil have det rart og sjovt. Derfor har vi anmeldt forespørgslen, og vi mener, at vi her i dag skal tage stilling til, hvad vi gør for at sikre et mere trygt natteliv for os alle sammen.

Vi mener, at det er utrolig vigtigt, at vi får set på knivene, som er årsag til meget ondt. Det blev en trend blandt unge mennesker, at man har kniv med i byen, måske ikke for at angribe med kniv, men for at forsvare sig, og den bliver så alligevel brugt til angreb, til voldelige overfald. Så derfor ser vi med stor uro på, at der har været så meget af den slags vold og kriminalitet i Danmark, hvor knivene er blevet brugt.

For os at se er sagen meget klar. Vi synes, at alle knive – ikke bare de ulovlige knive, vi kender i dag, men alle knive – skal være forbudt i nattelivet. Vi mener ikke, der er nogen som helst

grund til, at man som ung menneske skal have en kniv eller andre våben med i nattelivet. Det er en uting, det er noget, vi skal væk fra, og vi ser gerne, at den her debat munder ud i, at vi kan blive enige om, at man i hvert fald gør, hvad man kan for at komme de knive, der er så meget ondt i, til livs.

Kl. 13:04

Formanden:

Ja tak. Og så er det justitsministeren for besvarelse.

Kl. 13:05

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for initiativet til den her forespørgselsdebat om voldskriminaliteten i Danmark. Det er jo den første hasteforespørgsel, som bliver afprøvet efter de nye regler i Folketingets forretningsorden.

Jeg anerkender fuldt ud, at spørgeren har ønsket at fremskynde afviklingen af den her forespørgselsdebat, fordi der i den senere tid har været mange alvorlige episoder, nogle, hvor der er anvendt skydevåben, andre, hvor der er anvendt knive. Det er forfærdende at høre om de her meget dramatiske episoder med fuldstændig meningsløse dødsfald og alvorlige personskader. Uanset de mere generelle tal for voldskriminaliteten i vores samfund og hvordan de så i øvrigt udvikler sig, er det klart, at ingen ansvarlig politiker kan afvise at se på, om ikke vi lovgivningsmæssigt kan gøre mere for at sætte en stopper for sådanne helt uacceptable voldshandlinger. Jeg vender tilbage til det helt aktuelle spørgsmål om indsatsen mod ulovlige våben i nattelivet om lidt.

Først vil sige noget om den generelle udvikling i voldskriminaliteten. Opgørelserne af den registrerede voldskriminalitet gennem de sidste 10 år viser ingen stigning, for så vidt angår de alvorligste former for vold, dvs. drab, drabsforsøg og vold omfattet af straffelovens § 246. Derimod er der sket en vis stigning i de registrerede tilfælde af de øvrige former for vold. De meget omfattende offerundersøgelser, der har været gennemført i 1995-96 og igen fra 2005 til 2007, og som bygger på interviews med et repræsentativt udsnit af befolkningen i aldersgruppen 16-74 år, tyder imidlertid på, at stigningen skyldes en større anmeldelsestilbøjelighed i befolkningen.

Offerundersøgelserne viser, at der ikke er sket en stigning i andelen af personer, der inden for

en 12-måneders-periode har været udsat for vold. Hvis vi ser nærmere på ofrene for vold og på, hvor volden begås, kan det konstateres, at der de seneste år navnlig har været en stigning i den registrerede vold begået mod personer i offentlig tjeneste. Offerundersøgelserne peger tilsvarende på, at en stigende del af den vold, der begås, sker i forbindelse med offerets arbejde. Omfanget af værtshusvold og lignende viser derimod en klar faldende tendens. Den del af volden, som begås på offentlig gade og vej, ligger nogenlunde konstant på godt en tredjedel af alle voldstilfælde.

Hvis vi ser på, hvem der begår vold, har der i de seneste år været en relativt større stigning i den registrerede volds kriminalitet begået af unge i aldersgruppen 15-20 år end i den volds-kriminalitet, der begås af befolkningen i øvrigt. Der synes altså at være en grund til at være særlig opmærksom på udviklingen blandt de unge. Gruppen af mænd med anden etnisk baggrund end dansk er fortsat overrepræsenteret i voldsstatistikken. Men tal fra Danmarks Statistik peger dog på, at forskellen efter korrektioner for alder og socioøkonomisk baggrund er ved at blive mindre.

Ser vi på de metoder, der anvendes, peger offerundersøgelserne og undersøgelserne gennemført på Odense Universitetshospital og Århus Kommunehospital på, at antallet af knivstikkeri og overfald med andre våben ikke generelt er stigende. Der er således fortsat en meget lille del af volds kriminaliteten, der begås ved brug af skydevåben eller knive.

De offerundersøgelser, som jeg her har omtalt, belyser også befolkningens generelle følelse af tryghed. Andelen af utrygge målt ved, at de ofte tænker på risikoen for selv at blive udsat for kriminalitet, har i de seneste 20 år ligget konstant på mellem 10 og 15 pct. Der er altså ikke tegn på, at befolkningen generelt i de senere år er mere utryg. Målinger, der er gennemført af Institut for Konjunktur-Analyse, viser, at der i de senere år har været et fald i den andel af befolkningen, der mere generelt er bekymret for vold og anden kriminalitet i samfundet. Andelen af meget bekymrede er faldet fra cirka 60-70 pct. i det meste af perioden 1985-1996 til 35 pct. siden 2003.

Som det fremgår, kan der i forhold til den generelle udvikling i volds kriminaliteten både peges på nogle positive tendenser, men også nogle negative tendenser. På den ene side er det jo positivt, at volds kriminaliteten ikke synes at være

stigende, og på den anden side er det meget bekymrende, at en stigende del af volds kriminaliteten begås af helt unge. Alt i alt giver udviklingen bestemt ikke anledning til at slække på indsatsen, tværtimod, efter regeringens opfattelse kan bl.a. den øgede anmeldelsestilbøjelighed i befolkningen også ses som udtryk for en øget tilslutning til, at enhver form for vold er helt uacceptabel. Det betyder for mig at se, at den stærke og bredspektrede indsats for både at forebygge og også bekæmpe volds kriminaliteten skal fortsætte og udvikles yderligere.

Jeg vil kort nævne nogle af hovedpunkterne blandt de initiativer, der allerede er taget. I 2002 blev handlingsplanen »Stop Volden« til bekæmpelse af volds kriminalitet fremlagt. Den indeholdt en lang række initiativer med henblik på at sikre mærkbare og målrettede reaktioner over for volds kriminalitet. Som led i udmøntningen af handlingsplanen blev der gennemført ændringer af straffeloven, hvor straffene blev skærpet markant. Vi har ændret tv-overvågningsloven for nylig, således at private erhvervsdrivende i vidt omfang har fået adgang til at foretage videoovervågning af egne indgange og facader med henblik på kriminalitetsbekæmpelse.

Med hensyn til det aktuelle spørgsmål om vold med anvendelse af skydevåben og knive vil jeg nævne, at der i 2004 blev gennemført en udvidelse af knivforbuddet og en skærpelse af straffen for at overtræde forbuddet. Med politiloven af 2004 blev der også skabt mulighed for, at politiet kunne etablere de såkaldte visitationszoner. Politiet kan således bestemme, at der i områder, hvor der vurderes at være en forøget risiko for vold, i en periode kan foretages stikprøvekontrol af, om nogen besidder eller bærer ulovlige våben på offentligt tilgængelige steder. Der er ingen tvivl om – hvis man ser på politiets vurdering af de hidtidige erfaringer – at etablering af visitationszoner har en præventiv effekt.

Jeg vil også gerne fremhæve politiets strategi for en forstærket indsats mod bandekriminalitet. Strategien her har været at tilpasse og udvide den mangeårige indsats mod rockerkriminalitet til også at omfatte andre kriminelle bander og netværk. Den indsats består af en håndfast del, fokus på hurtig og konsekvens reaktion over for de mest forhærdede kriminelle, og en blødere forebyggende del rettet mod dem, der skal hjælpes ud af den kriminelle løbebane.

Kl. 13:11

Den blødere del af indsatsen omfatter forskellige forebyggende indsatser over for de utilpas-

se de unge, der flirter med bandeidentiteter, og her skal de unges familier og øvrige netværk inddrages. Rigspolitiet vil snart offentliggøre en statusrapport, for så vidt angår bandekriminaliteten.

Et andet vigtigt område er retssystemets sagsbehandlingstider i voldssager, og her bliver der gjort rigtig meget for at sikre, at der sker en hurtig gennemførelse af de mål, man har stillet op. Jeg kan oplyse, at domstolene med en lang række andre har sat sig ned i en arbejdsgruppe for at se på, hvordan man bedre kan opfylde målene for sagsbehandlingstiderne.

Også i fængslerne er der gjort meget, særlig møntet på de indsatte, der har en voldelig og truende adfærd, f.eks. programmet Anger Management, der retter sig mod unge med en aggressiv adfærd.

Hvis man ser fremad, vil jeg også gerne sige, at det selvfølgelig er vigtigt, at vi overvejer, hvilke nye initiativer der kan tages i anvendelse. Det er rigspolitiets vurdering, at der er en meget stor mængde skydevåben i omløb, og for så vidt angår kriminelle grupper og netværk, har der været en stigende anvendelse af skydevåben i forbindelse med konfrontationer. Vi har drøftet sagen med Rigsadvokaten og rigspolitiet, og derfor vil jeg senere i denne folketingssamling fremsætte et lovforslag for at skærpe straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder.

For at sikre, at personer, der har båret skydevåben på offentligt tilgængelige steder, umiddelbart fjernes fra gaden, vil lovforslaget også indeholde en ændring af retsplejelovens regler om varetægtsfængsling, så der bliver mulighed for at anvende retshåndhævelsesarrest i sådanne sager. Det er vigtigt at sætte ind for at hindre nye knivoverfald som dem, vi har set i den seneste tid.

I dag er det forbudt at bære kniv på offentligt tilgængeligt sted, medmindre man har et anerkendelsesværdigt formål i form af et konkret, aktuelt gøremål, eller hvis der er tale om en lille lommekniv, hvor klingens ikke er over 7 cm og ikke kan fastlåses. Der er ikke noget, der tyder på, at disse små foldeknive anvendes til voldelige overfald. De knive, der anvendes, er allerede ulovlige, og derfor skal vi koncentrere os om retshåndhævelsen i forhold til de knive, der er ulovlige.

Straffen for at overtræde knivforbuddet er ved førstegangstilfælde i dag bøde; jeg mener, at der er behov for en stærkere reaktion, så vi sik-

rer, at alle – også de unge – forstår, at forbuddet mod at bære kniv på offentlige steder er alvorligt ment og skal overholdes. Jeg vil senere i denne folketingssamling fremsætte forslag om at skærpe straffen, så man får en fængselsstraf allerede i førstegangstilfælde.

I forlængelse af det her vil jeg også sige, at der er behov for at udvide de nuværende målsætninger for sagsbehandlingstiderne i voldssager ved anklagemyndigheden, ved domstolene og Kriminalforsorgen til også at omfatte sager om ulovlig våbenbesiddelse på offentligt sted, så der sker en hurtig og retfærdig rettergang.

Politiet gør som omtalt allerede brug af ordningen med visitationszoner, og rigspolitiet anbefaler, at politikredse i videst muligt omfang etablerer visitationszoner, hvor det er relevant. Også når det gælder tv-overvågning, har jeg noteret mig, at der et arbejde i gang for at sikre, at det bliver opsat på de relevante steder.

Endelig vil jeg fremhæve, at regeringen har nedsat en ungdomskommission, og det er i en erkendelse af, at når det gælder den helt lille gruppe af unge, der er på vej ud i meget alvorlig kriminalitet, er der også der behov for at finde nye redskaber til at kunne håndtere den situation.

Sammenfattende vil jeg sige, at der er behov for en stærk og målrettet indsats, og derfor vil jeg også i denne folketingssamling følge denne debat op med flere lovforslag, der har til formål at stramme lovgivningen på området, så der er mere konsekvens.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så går vi over til de egentlige forhandlinger, og den første er ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:15

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Vi takker for ministerens bidrag til debatten. Der var fornuftige ting og tiltag i det, ministeren fremførte som en del af debatten i dag, og jeg vil særlig hæfte mig ved den skærpede straf for besiddelse af ulovlige våben. Det er et vigtigt initiativ, fordi det giver det signal til unge mennesker, at man ikke kommer langt med at gå med våben, og at der faktisk falder en straf.

Det, vi så godt kunne ønske os, er, som ministeren også var lidt inde på, at straffen falder

mere prompte i sådan nogle sager, altså at der rent faktisk bliver tale om en form for straksafsoning, hvor der i samme øjeblik, man begår kriminaliteten, dvs. har en stor eller lille kniv med i byen, falder en straf, så man mærker, at det skal man ikke gøre, og at det har den konsekvens, som ministeren også talte om. Her kunne jeg godt tænke mig, at vi langt mere effektivt fik kigget på den del af vores straffesystem. Vi ved faktisk, at der går for lang tid hos både politiet og domstolene. Det er et ressourceproblem, og for at løse det må vi i givet fald komme med de ressourcer, der skal til, for at tingene kan gå hurtigere, og for at unge mennesker, der vil begå kriminalitet og vil gå med kniv, mærker en konsekvens af det, der sker.

Vi kunne også godt tænke os at fokusere på de erfaringer, man har gjort i andre lande. Når man skal prøve at finde løsninger, er det jo ikke forbudt at kigge på, hvad man gør i andre lande, ikke mindst når det gælder tiltag, der virker, og hvis vi kigger på Norge og specielt Oslo, er det en kæmpe succeshistorie med hensyn til det knivforbud, som man har i Norge, ikke mindst når det gælder Oslo, hvor der også var problemer med høj kriminalitet, hvor der blev brugt knive.

Det norske knivforbud blev indført i sommeren 1993, og sagen er, at i starten var effekten ikke synlig. Men da man kombinerede forbuddet med effektiv visitation fra politiets side, skete der faktisk det, at antallet af knivstikkerier faldt med 31 pct. i hele landet, og ikke mindst i Oslo var faldet meget markant. De første år kunne politiet finde 30 knive ved en enkelt aktion; nu sker det sjældent, at man støder på en kniv, men det sker dog, at man støder på knive og andre våben, der også kan bruges i forbindelse med overfald. Det kan være økser, og det kan være skruetrækkere, altså spidse genstande, der kan være lige så anvendelige som knive.

I Norge har man så taget skridtet fuldt ud. Der er totalt knivforbud hele døgnet rundt, men hvis man har et lovligt ærinde og skal bruge en kniv i forbindelse med et erhverv, må man selvfølgelig gå med en kniv; det siger sig selv. Men når det gælder om at bruge kniv, når der er tale om overfald og kriminalitet i øvrigt, er det forbudt hele døgnet rundt. Det, vi foreslår i Dansk Folkeparti, er at gennemføre det samme forbud i nattetimerne, altså mellem kl. 22.00 om aftenen og kl. 6.00 om morgenen. Det er i de timer, overfaldene sker, og det var i det tidsrum, det forfær-

delige knivdrab den 5. januar, som har været meget omdiskuteret, skete.

Hvis vi skal kigge på andre vigtige initiativer, er det f.eks., som jeg også nævnte før, visitationszonerne, som politiet gør brug af nogle steder. Der ser ud til at komme flere steder, hvor man også vil bruge lignende initiativer. Videoovervågning anvendes mange steder i dag, og det er også et vigtigt redskab, ikke mindst i forbindelse med efterforskningen, hvor det er værdifuldt for politiet og myndighederne i det hele taget at finde ud af, hvad der egentlig er foregået i forbindelse med det overfald eller det drab, som desværre er sket.

Når man taler med repræsentanter for politi og andre myndigheder, er det for mig at se noget, som kommunikationsmæssigt set er et utrolig vigtigt initiativ, at man har et totalt knivforbud, og at man også har videoovervågning, fordi det både med hensyn til forebyggelsen, altså at man ikke skal have kniv med i byen, og med hensyn til at der kan efterforskes effektivt er vigtigt, at der tages de initiativer, vi taler om her.

Vi vil på baggrund af debatten foreslå konkrete ting, der kan tages fat på, og jeg vil derfor på vegne af Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti oplæse et forslag til vedtagelse. Vi håber, at forslaget kan få opbakning her i Folketinget, og det lyder således:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre

- skærpet straf og hurtig dom og afsoning for ulovlig våbenbesiddelse,
- mere synligt politi i nattelivet,
- at visitationszoner og videoovervågning anvendes alle steder i landet, hvor politiet skønner det nødvendigt,
- tidlig forebyggelsesindsats og opfølgning af handleplaner og
- forsøg med knivforbud i nattelivet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 13).

Kl. 13:21

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre

- skærpet straf og hurtig dom og afsoning for ulovlig våbenbesiddelse,
- mere synligt politi i nattelivet,

- at visitationszoner og videoovervågning anvendes alle steder i landet, hvor politiet skønner det nødvendigt,
 - tidlig forebyggelsesindsats og opfølgning af handleplaner og
 - forsøg med knivforbud i nattelivet.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 13).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er nu mulighed for korte bemærkninger, hvis nogle ønsker det.

Det er ikke tilfældet. Så siger vi tak til ordføreren, og næste ordfører er hr. Kim Andersen.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at have stillet denne forespørgsel, vi her har til behandling.

Vi har i starten af dette år oplevet nogle meget grimme og uhyggelige voldsepisoder og knivoverfald, som har haft forfærdelig tragiske konsekvenser. Det er klart, at det påkalder opmærksomhed og også kalder på, at man foretager en politisk handling.

Gennem medierne kan man se en tendens til, at volden bliver hyppigere, og at den bliver grovere. Statistikken siger, at der ikke bliver begået flere overfald af alvorlig karakter, drabsforsøg og drab, men at der er en stigende hyppighed af, at vold ikke begås af et stigende antal personer, men af dem, som har gjort det en gang tidligere. Det er et alvorligt samfundsmæssigt problem, og det vil vi fra Venstres side forholde os til.

Der skal ikke være tvivl om, at der fra samfundets side skal gøres alt, hvad der kan gøres, for at sikre, at almindelige, lovlydige mennesker kan færdes frit og uden frygt, også i det offentlige rum. Regeringen har taget en række initiativer med henblik på at sikre dette, og jeg vil også gerne nu benytte lejligheden til at takke justitsministeren for en, synes jeg, meget konstruktiv og fremadrettet besvarelse af den stillede forespørgsel. Ministerens besvarelse rummede en lang række elementer, som vi fra Venstres side konstruktivt og aktivt vil tage del i drøftelsen og udformningen af.

Vi kan ikke acceptere, at rå og meningsløs vold flourer. Vi kan ikke acceptere, at det skaber utryghed, og vi er meget positive over for, at disse sager kommer for domstolene med det samme, at straffen i sager om ulovlig våbenbesiddelse, herunder besiddelse af ulovlige knive, skær-

pes, og at man bliver hurtigt dømt og kommer i fængsel og med det samme mærker en sanktion.

Men tingene er ikke kun sorte og hvide; det er ikke et enten-eller. Vi skal også være dygtigere til at forebygge, og vi skal følge op på de individuelle handlingsplaner, der er for mange af de personer, vi her taler om. Det er en flerstrengt indsats, der skal gøres – en indsats, som også involverer kommunernes sociale myndigheder.

Vi er ikke positive over for et totalt knivforbud. De drab og ugerninger, der er begået, er ifølge det, der er oplyst til mig fra politiets side, alle begået med ulovlige knive, og derfor skal vi ikke genere fredelige og ordentlige borgere, som har en lille lommekniv til fredelige formål, og gøre dem kriminelle. Det må ikke ske.

Vi vil gerne have mere synligt politi i nattelivet, så de unge mennesker er klar over, at der bliver holdt øje med dem, og at der er grænser for, hvad samfundet accepterer. Vi vil gerne have, at de visitationszoner, der er udlagt i henhold til gældende lovgivning, bliver anvendt af politiet, og vi vil gerne have, at der er videoovervågning, hvor det er relevant, og hvor politiet finder det nødvendigt, fordi man der ved, at der er risiko for, at den rå vold udøves.

På Venstres vegne skal jeg udtale, at der i den besvarelse, ministeren har givet os her i dag, tages hånd om disse problemstillinger, og at der er lagt et spor, som er konstruktivt og fornuftigt for videre forhandlinger med henblik på at sikre, at fredelige, almindelige danskere fortsat frit kan færdes på gaderne, og at der til gengæld gøres en helt kontant og mere målrettet indsats over for de heldigvis få personer, som ikke er klar over, hvordan man opfører sig i Danmark.

Tak.

Kl. 13:26

Formanden:

Der er mulighed for at stille korte spørgsmål, og det første er fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge hr. Kim Andersen, som jeg synes er inde på mange fornuftige ting, og det er jo også vigtigt, at vi fortsat har en stram retspolitik, og det opfatter jeg sådan at regeringen fortsat gerne vil have, om hr. Kim Andersen ikke synes, at vi skulle kigge på de norske erfaringer med hensyn til det knivforbud, som har haft stor succes deroppe, hvor man har kunnet tælle væsentlig færre knivoverfald, efter at det blev indført, i kombination med politiets visitationer. Var det ikke en idé at kigge fordomsfrit på det for at

gøre det, som vi trods alt må gøre som politikere her i Danmark, have øje for, hvor det er, vi skal sætte ind, fordi kriminaliteten jo hele tiden udvikler sig og finder nye veje?

Kl. 13:27

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 13:27

Kim Andersen (V):

Jeg er meget enig med hr. Peter Skaarup i, at der skal gøres noget politisk i forhold til den rå vold, vi har set på det seneste; jeg er meget enig i, at vi skal have et bredt og konstruktivt fremadrettet samarbejde om klare, kontante politiske tiltag på det område. Herunder er det naturligvis også helt relevant, at vi inddrager alle de erfaringer, der er tilgængelige, herunder også de norske erfaringer. Sådan som jeg har fået dem forelagt indtil nu, er det sådan, at knivforbuddet som sådan ikke gav resultater, men i forening med øget visitering og patruljering og politiaktioner i 2002 så man en effekt.

Jeg tror, at det, vi taler om her, er nuanceret; jeg tror, det er en flerstrengt indsats, der skal gennemføres, just sådan som justitsministeren har lagt op til.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Peter Skaarup (DF):

Men gør det ikke indtryk på hr. Kim Andersen, når vi ser andre lande gennemføre meget tungtvejende aktioner, der faktisk har en effekt? Altså, i Nyhedsavisen i dag kan man læse om Hamburg, hvor man meget effektivt får bekæmpet knive og våben ved visitationer og forbud mod, at man kan tage våben med ind i nattelivet. Når man ser, at fremtrædende politifolk, en chefpolitiinspektør, til Politiken her den 9. januar siger, at det er nemmere at sige, at når man færdes i nattelivet, har man ikke nogen kniv med, at det handler om enkelhed og konsekvens, som de fleste kan forstå, hvorfor så ikke sige fuldstændig nej til alle våben og knive i nattelivet, ligesom man gør i Norge?

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Kim Andersen (V):

Jeg synes, at vi skal inddrage alle de erfaringer og undersøgelser, vi kan komme i besiddelse af,

i det arbejde, som jeg håber at vi kan få et bredt politisk samarbejde om fra i dag, både de norske og de hollandske.

Når vi tøver en smule med et generelt knivforbud, så er det ikke, fordi vi er afvisende over for at undersøge det. Så er det, fordi de oplysninger, der foreligger for os i dag, viser, at de ugeringer, der er begået til dato med knive, alle er begået med i forvejen ulovlige våben. Er de oplysninger ikke rigtige, så modtager vi gerne korrektioner, men det er det, der er oplyst for os fra politiets side.

Vi ønsker ikke at komme til at kriminalisere den ældre dame, som kommer fra teatret og har en lille foldelommekniv liggende nede i bunden af tasken, som hun bruger tre gange om året til at skrælle en appelsin med. Vi ønsker heller ikke at kriminalisere den familie, som har været på indkøb i Magasin og har købt en ny brødkniv, og som går ind omkring pizzeriaet på vejen hjem, og som så kommer til at begå en ulovlig kriminalitet, fordi de har en brødkniv i tasken, når de kommer hjem kl. 23.

Men vi er enige i målsætningen. Der skal gøres noget, og jeg er meget enig i, at der skal være konsekvens at mærke for de få hardcorepersoner, som ikke kender normer og grænser i det her samfund. Vi skal have en social indsats, og vi skal have handleplaner, for det er en flerstrengt indsats, der skal gøres.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er det fru Pernille Søndergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:30

Pernille Søndergaard (EL):

Jeg kan tilslutte mig ordføreren, når han på baggrund af fakta om, at det er ulovlige våben, som fører til drab, vælger, at vi så ikke skal have et yderligere forbud mod knive.

Når nu fakta fortæller, at man i visitationszonerne stort set ingen våben finder, hvad er det så, der gør, at der skal være flere visitationszoner, og at man vedbliver med at visitere?

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Kim Andersen (V):

Ja, fakta i det spørgsmål er jo også, at der rent faktisk findes knivvåben i disse visitationszoner. Man kan diskutere, om det er mange eller få, men der findes ulovlige våben. Så det vil sige, at der altså faktisk er et formål med at gennemfø-

re disse visitationer og politiaktioner. Men herudover tror jeg, at det har en forebyggende betydning. Jeg tror i forbindelse med det forhold, at der er visse grupper, som har svært ved at forholde sig til, hvad der er lovligt og ikke lovligt, og hvad der er acceptabelt og ikke acceptabelt i vores samfund, at det har en forebyggende effekt over for disse grupper, at der er visitationszoner, at de ved, at de på et hvilket som helst tidspunkt af døgnet kan risikere at blive konfronteret med politiet, som vil visitere dem. Så derfor har det en nytteværdi.

Kl. 13:32

Formanden:

Så er det fru Pernille Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:32

Pernille Søndergaard (EL):

Skal vi så ikke mødes på, at det over for de mennesker, som begår de her grove handlinger i affekt eller i påvirket tilstand, ikke vil have den forebyggende virkning, for hvis man begår noget i affekt, så er fornuften jo sat ud, og så tænker man jo ikke, at man bliver overvåget, eller at man bliver visiteret om lidt?

Kl. 13:32

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 13:32

Kim Andersen (V):

Nu synes jeg, at udlægningen af begreberne begynder at tage en drejning, som jeg ikke kan stå inde for. Ulovlige knive er ulovlige, og det er de, uanset hvem der bærer dem, og uanset hvilken tilstand man er i, når man bærer dem. Det skal der ikke rokkes ved, det skal der skrives hårdt og kontant ind over for. Der skal domfældes med det samme. Man skal have en konsekvent straf, og vi går ind for, at man får fængselsstraf med det samme.

Når det er sagt, har jeg jo også nævnt adskillige gange, at vi i Venstre er klar over, at det her er et nuanceret problem, som kræver en flerstrengt løsning, også at vi i højere grad end i dag følger op på de individuelle handleplaner, og at der gøres en målrettet forebyggelsesindsats for de grupper, som vi ved er problemet i denne sammenhæng.

Kl. 13:33

Formanden:

Så er det fru Karina Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Karina Lorentzen (SF):

Jeg noterer mig, at hr. Kim Andersen ikke vil have et knivforbud, men jeg vil spørge ham, hvordan han forholder sig til det, at man udvikler en positivliste over de lovlige knive, for så vidt jeg ved, åbner det op for fortolknings spørgsmål, når politiet skal vurdere de her knive.

Kl. 13:33

**Formanden:
Ordføreren.**

Kl. 13:33

Kim Andersen (V):

Som jeg forstår spørgsmålet, må jeg sige, at jeg ikke mener, at det nuværende knivforbud åbner op for tvivlsspørgsmål hos politiet, og det burde det heller ikke gøre hos borgerne. Det er faktisk helt klart, hvad det er for nogle knive, der er ulovlige. Knive, der er mere end 7 cm lange i bladet, og knive, der kan fastlåses i bladet, er ulovlige. Det burde alle vide. Og jeg er sikker på, at politiet ved det. Der er ingen fortolkningsvanskeligheder.

Jeg vil i det hele taget gerne benytte lejligheden til at understrege, at vi i Venstre synes, at det er totalt yt, out of date, kikset og en smule tumpet at rende rundt med knive i lommen. Hvad skal man med dem, og hvad skal man specielt med dem om aftenen og i nattelivet? Men det ændrer ikke ved, at vi erkender, at der trods alt er nogle, der gør det. Og det er derfor, vi har sat den grænse med de definitioner, som er kendt i lovgivningen i dag, med hensyn til hvad der er lovligt og hvad der er ulovligt. De alvorlige voldsforbrydelser, der har fundet sted, er ifølge det, der er oplyst for mig, blevet begået med ulovlige knive, og der vil vi skærpe straffen.

Kl. 13:35

Formanden:

Det er fru Karina Lorentzen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:35

Karina Lorentzen (SF):

Det er korrekt, at knivoverfaldene er begået med ulovlige knive; det er jeg helt enig i. Men jeg ved ikke, om hr. Kim Andersen har set den artikel i Ekstra Bladet, hvor man ser nogle af de lovlige knive, og nogle af dem synes jeg er dybt bekymrende. Så jeg synes, at det vil være fint, hvis man kan udarbejde en positivliste, hvormed man f.eks. siger, at schweizerkniven er lovlig. Så ved folk, hvad de har at forholde sig til.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:35

Kim Andersen (V):

Altså, jeg mener, at reglerne og definitionerne, som de er i dag, burde være rimelig klare, med hensyn til hvad der er lovlige og ulovlige knive. Kan der rejses kvalificeret tvivl om, at det for nogle knivmodeller og -former, som jeg bestemt ikke skal gøre mig til ekspert i, kan være vanskeligt at definere, om de kan være lige så skadelige som dem, der er over 7 cm lange i bladet eller kan fastlåses, så vil jeg gerne sige, at jeg er positiv over for et tiltag. Det er ikke mig og Venstre, der står som den store forsvarer for, at folk går med farlige knive og andre farlige genstande i lommen.

Kl. 13:35

Kl. 13:36

Formanden:

Det er fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Karen Hækkerup (S):

Ekstra Bladet havde, som det allerede er blevet nævnt, for nogle dage siden et opslag, som viste billeder af lovlige og ulovlige knive. Jeg må sige, at selv om jeg er retsordfører og har læst om, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt, så ville jeg ikke umiddelbart have kunnet identificere, hvilke knive man må have med, og hvilke knive man ikke må have med. Jeg synes, det er et problem, og synes derfor, at vi skal prøve, om vi ikke kan gøre det bedre. Der er ingen grund til, at vi har knive i nattelivet. Vi har jo alle sammen vænnet os til, hvis vi skal ud at flyve i flyvemaskine, at vi ikke tager knivene med. Tror hr. Kim Andersen ikke, at vi også kan vænne os til at lade kniven blive hjemme, når vi skal ud, går i byen?

Kl. 13:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:36

Kim Andersen (V):

Jeg er meget glad for fru Karen Hækkerups spørgsmål, for jeg er i og for sig enig i den grundholdning, der gennemsyrrer spørgsmålet. Knive har ikke noget at gøre i nattelivet, knive har i det hele taget ikke noget at gøre i ret mange sammenhænge, som ikke har med en profession eller hobby at gøre.

Jeg er meget åben over for, og det har jeg også indtryk af at justitsministeren er, at vi meget

hurtigt gennemfører en kvalificeret, faglig undersøgelse af, hvad der er af problemer med knivene, om der er afgrænsningsproblemer i forhold til definitioner inden for den gældende lovgivning og det gældende regelsæt. Jeg er også meget åben over for, at vi får undersøgt, om der så har været voldsepisoder, som ikke er af særlig farlig karakter som drabsforsøg eller drab, men voldsepisoder, hvor man har brugt knive, som ikke er ulovlige i dag. Det vil jeg være meget, meget fordomsfri over for, og jeg er sikker på, at justitsministeren vil sørge for, at en sådan undersøgelse bliver foranstaltet.

Kl. 13:37

Formanden:

Fru Karen Hækkerup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:38

Karen Hækkerup (S):

Jo, men man kunne jo bare sige, at når vi tager cykellygterne frem, lægger vi knivene væk. Vi skal ikke have knive med, når vi går i byen. Jeg kender godt alle problemstillingerne med at afgrænse det og afgøre, hvorvidt det virker eller ikke virker, og derfor synes Socialdemokraterne sådan set, at det kunne være en god ting at lave et forsøg. Vi kan jo kun blive klogere. Vi kan jo kun se på de andre lande, hvor man må konstatere at det har virket. Der er ikke længere nogen, der er i tvivl: Når man ikke må have kniv med, må man ikke have kniv med. Så er det ikke noget med, hvor lang den er, når den er foldet ud, eller om den kan låses. Så er der ingen tvivl. Det argument har jeg hørt adskillige borgerlige politikere fremføre i årevis, og jeg forstår sådan set ikke, hvorfor man er vejet bort fra det.

Jeg vil spørge hr. Kim Andersen, om det slet ikke gør indtryk, når sådan en mand som Per Larsen fra Københavns Politi toner frem på skærmen og siger, at et totalt knivforbud vil gøre det lettere, for så vil der ikke længere være nogen, der går i byen, der er i tvivl. Det vil lette politiets arbejde, og det vil uden tvivl også nedbringe antallet af overfald. Er det slet ikke noget, man tænker over i Venstre?

Kl. 13:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:39

Kim Andersen (V):

Vi tænker over rigtig mange ting i forbindelse med den aktuelle diskussion og spørgsmålene omkring knivoverfald og drab. Jeg vil gerne have lov til helt stilfærdigt at sige, at i den aktu-

elle sag synes jeg der er kommet forskellige meldinger fra politiet. Men det gør da indtryk, hvad vi hører og erfarer, og jeg håber, at vi får et konstruktivt samarbejde om at finde nogle løsninger, som gør det klart for potentielle volds-mænd, at der er grænser for, hvad vi accepterer, og at vi samtidig også erkender, at det er en flerstrengt indsats, der skal til for at undgå, at disse ulykkelige hændelser bliver så talrige, som vi har været vidne til på det seneste.

Jeg tror i og for sig, at vi i vore grundholdninger ikke er så uenige. Vi skal bare sørge for, at det, vi gennemfører, ikke er symbolpolitik, at det kan administreres, og at det ikke er til unødige gene for almindelige mennesker med almindelige gøremål.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til hr. Kim Andersen. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

De meningsløse og brutale knivoverfald har fyldt avisspalterne gennem de sidste mange måneder. Det er historier om unge mænd, eller skal vi sige store drenge, som driver rundt i bander, overfalder tilfældige og sagesløse og bliver voldsmand eller drabsmand. Man fristes lidt til at spørge sig selv: Hvordan kan det egentlig komme så vidt? Hvordan kan det komme så vidt, at unge mennesker kommer derud, hvor de efter en tur i byen ender som voldsmand eller måske som drabsmand?

Volden stiger i Danmark. Vi har hørt tallene, vi kan se dem fra Danmarks Statistik, og vi kan konstatere, at det, der er endnu værre, er, at de, som begår kriminaliteten, bliver yngre. Stadig flere børn bliver kriminelle. Vi politikere har gennem mange år brugt det middel, at vi har sagt, at så må vi skærpe straffen, for der skal være mere konsekvens. Socialdemokraterne har støttet de straffeskærpelser, og vi mener sådan set stadig væk, at straf kan være et godt redskab, men det er bare på tide at råbe vagt i gevær: Straf alene er ikke nok; straf forhindrer ikke nogen voldsmand i at blive voldsmand; der skal noget andet til, og det er forebyggelse.

Socialdemokraterne har som sagt støttet og støtter stadig væk den mere konsekvente linje, når det drejer sig om straf, men straf forhindrer ikke det næste offer i at blive skabt. Vil vi forhindre, at flere skal blive ofre, skal vi altså sætte ind, sådan at vi sikrer, at de unge mænd, som vi

ved nu går rundt og flirter med kriminalitet, får sig et godt og fornuftigt liv uden kriminalitet og vi andre kan leve i fred og ikke skal være bekymrede for deres voldelige adfærd.

Det er jo ikke noget nyt, at det er, når socialpolitikken svigter, at der kommer kunder i retssystemet, men det er på tide, at regeringen bliver mere bevidst om det. Den ensidige fokusering på udelukkende at ville skærpe straffen er tværtimod skyld i, at flere bliver ofre, fordi de unge mennesker, som er på vej ud i kriminalitet, ikke bliver afholdt fra det.

I Danmark har vi en alt for slap holdning til at forebygge, at udsatte børn udvikler sig til at blive afstumpede kriminelle, og det kan vi ikke være bekendt, hverken over for de unge – konsekvensen er jo, at de får et elendigt liv – eller over for alle andre, fordi vi risikerer, at der udvikles en masse voldsmand. Vi ved, at hele den nye generation af unge, som er på vej, og som har sociale problemer, består af unge mænd, som kan blive farlige. Vi har nu chancen for at gribe til nogle andre værktøjer. Vil vi forhindre, at de udvikles til voldsmand, skal vi gribe ind nu. Hvis vi lukker øjnene, ved vi, hvad der venter: Det er flere knivoverfald, der er flere bander, det er mere vold i gaderne. Det vil Socialdemokraterne ikke acceptere, og derfor vil vi have, at der skal en fornyet indsats til på det her område, for vi vil volden til livs.

Ja, hr. formand, det var så de 4 minutter.

Kl. 13:43

Formanden:

Næh, knap. Der er faktisk lidt mere taletid, men jeg synes, det er meget venligt at give mulighed for, at der er flere, der kan få mulighed for at stille et spørgsmål, så det skal der overhovedet ikke være nogen kritik af. Det betyder nemlig, at der faktisk er lidt mere tid til spørgsmål. Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu hvor der er så god tid, tænkte jeg, at jeg ville sige, at jeg faktisk syntes, at det var en rigtig god ordførertale, fru Karen Hækkerup holdt. Jeg tror sådan set, at Det Radikale Venstre kunne tilslutte sig det, der blev sagt.

Jeg forstår bare ikke helt, hvorfor man fremsætter det her fælles forslag til vedtagelse sammen med Dansk Folkeparti, hvor man også taler om knivforbud, der omfatter de her små schweizerknive, som en del danskere går rundt med. Der er jeg nødt til at stille fru Karen Hækkerup bare et lille faktisk spørgsmål: Hvor mange

overfald med den slags knive har fru Karen Hækkerup enten statistisk eller gennem personlige erfaringer hørt om?

Kl. 13:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:44

Karen Hækkerup (S):

Jeg takker for rosen for talen. Det er jo altid dejligt at blive rost.

Og så vil jeg svare på spørgsmålet, som hr. Simon Emil Ammitzbøll stiller, nemlig hvor mange overfald med schweizerkniv eller andre ikke ulovlige knive der har fundet sted. Nu ville jeg ønske, at jeg kunne svare på det, men fordi statistikken ikke er særlig god på det her område, har vi rent faktisk ikke præcis de tal, der skal til.

Men når det så er sagt, vil jeg bare sige: Gør det slet ikke indtryk den anden vej rundt, at det er meget nemmere at forholde sig til et knivforbud end til, at man skal begynde at måle kniven i centimeter og finde ud af, om den kan låses fast eller ikke kan låses fast. Det er meget tydeligere, hvad meningen er, når man ikke må tage en kniv med i byen, end når man må tage en kniv med i byen, hvis bare den er sådan og sådan og sådan. Det er også det, vi kigger på.

Endelig vil jeg sige, at vi ikke går ind for et totalt knivforbud, men et *forsøg* med et totalt knivforbud. Jeg mener rent faktisk, at vi skal bevæge os derhen, at vi forlader jægersamfundet, hvor vi alle sammen har en opfattelse af, at man ikke kan gå ned igennem Strøget uden at være bevæbnet. Når man går i byen, skal man ikke have knive med, for det er de knive, der bliver taget med, og som måske slet ikke er taget med med henblik på at skulle bruges i voldsepisoder, der rent faktisk ender med at blive gerningsvåbnet, når alkoholen er gået ind og hjernen sætter ud. Knivene skal væk fra nattelivet.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:45

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det lyder jo sådan set fint nok, og jægersamfundet troede jeg vi havde bevæget os væk fra for længst. Det kan også være, at vi skal være så sunde, at vi kan bruge vores schweizerkniv til at skære et æble op med i toget, eller hvad ved jeg, det kunne vel være fint nok.

Men fru Karen Hækkerup siger, at statistikken ikke er god nok. Den kan jo så laves bedre, det kan vi sagtens være enige om, men fru Karen Hækkerup kunne vel bekræfte, at Københavns Politi for halvandet års tid siden, tror jeg det var, gennemførte en undersøgelse netop for at finde ud af, om de her små schweizerknive overhovedet blev brugt til noget, og den undersøgelse viste, at der ikke var noget, der tydede på, at de overhovedet blev brugt. Det håber jeg at fru Karen Hækkerup kan bekræfte.

Kl. 13:45

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:45

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes bare, at man skal huske på, at en kniv ikke behøver at være 7 cm lang, før den bliver til et drabsvåben. Man kan godt dø af en kniv, som er mindre. Ekstra Bladet viste meget fremragende, synes jeg, hvor svært det er at adskille, hvad der er lovlige knive, og hvad der er ulovlige knive, og folk render altså ikke rundt med et centimetermål og måler, om den er 7,1 eller 6,8 cm. Det er forvirrende, at der er de her regler; det er efter vores opfattelse meget nemmere at sige: Når man tager cykellygterne frem, lægger man knivene væk. Sådan er det.

Kl. 13:46

Formanden:

Og så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Jeg vil bede fru Karen Hækkerup bekræfte, at justitsministeren i 2003, da hun fremsatte et forslag om forbud mod at bære kniv m.v., i sin fremsættelsestale i Folketinget understregede, at også foldeknive under 7 cm bliver brugt i kriminelt øjemed. Det var det, som justitsministeren fremførte på daværende tidspunkt. Jeg citerer:

Som Rigsadvokatens undersøgelse viser, bliver foldeknive med en klinge på højst 7 cm brugt til alvorlig personfarlig kriminalitet, og den omstændighed, at det i dag er tilladt at bære sådanne knive uden noget anerkendelsesværdigt formål, øger efter regeringens opfattelse risikoen for voldskriminalitet ved anvendelse af knive.

Kl. 13:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:47

Karen Hækkerup (S):

Hvis nu hr. Kristian Thulesen Dahl havde givet mig papiret i hånden, inden jeg gik på talerstolen, ville jeg med glæde have bekræftet, om oplæsningen var korrekt. Nu har jeg jo ingen grund til at betvivle hr. Kristian Thulesen Dahls ord, men jeg kan i hvert fald bekræfte, at jeg er enig i, at en kniv på under 7 cm kan anvendes og sikkert også er blevet anvendt i nogle af de overfald og forbrydelser, som finder sted. Derfor er jeg sådan set også enig med spørgeren i intentionen om, at det er meget nemmere at sige ingen knive frem for nogle knive. Der er ingen, der tager fejl, når alle ved, at ingen knive er ingen knive.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal sige tak og understrege, at der bestemt ingen grund er til at betvivle min oplæsning, og det vil heller ikke være sådan for justitsministeren, at der bør være nogen tvivl om, at oplæsningen er korrekt. Man kunne fortsætte i samme boldgade, fordi justitsministeren kommer med alle argumenterne, som vi i virkeligheden også fremfører her i dag. Justitsministeren har bare ændret holdning til spørgsmålet.

Det næste, jeg vil spørge fru Karen Hækkerup om, er de norske erfaringer. De norske erfaringer betyder vel, at det, at man har sådan et generelt forbud, hvor man skal godtgøre, at man har et anerkendelsesværdigt formål, hvis man går med genstande, der er egnet til legemsbeskadigelse – det går lidt ud over det alene at diskutere knive – kombineret med, at man i Norge i 2002 iværksætter den skærpede kontrol, har vist gode ting, altså har vist et mærkbart fald i kriminaliteten. Så ved de to ting i kombination, altså det, vi i fællesskab foreslår med forsøgsordningen med knivforbud, kombineret med det, vi jo også er enige om, nemlig en skærpet indsats fra politiets side, en skærpet indsats i forhold til overvågning, viser de norske erfaringer entydigt positive resultater.

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Karen Hækkerup (S):

Jamen jeg kan bekræfte, at de norske erfaringer viser positive resultater, og det er jo selvfølgelig også derfor, at Socialdemokraterne er villige til at sige: Lad os dog lave et forsøg, altså herregud, vi har alt at vinde og intet at tabe. Vi ved, at voldsudviklingen i Danmark går den forkerte vej. Vi ved, hvordan forældre har det, når de skal sende deres unge mennesker i byen, man er bekymret for, hvad der sker, mens de er ude i nattelivet. Den bekymring skal forældre ikke have, og unge mennesker, som går i byen, skal heller ikke leve med den. Derfor skal vi have de her knive væk fra nattelivet.

Knivene er ikke det eneste problem i nattelivet. Volden er der også, og volden skal der også sættes ind over for. Der synes jeg, at jeg får lyst til endnu en gang at fremhæve, hvad det er, Socialdemokraternes forslag går ud på. Det er, at vi skal forhindre, at der kommer det næste offer. Vi skal selvfølgelig opklare de forbrydelser, der sker, men fokus skal lige så meget være på at forhindre, at der overhovedet kommer nye ofre. Det vil sige, at vi skal tage fat i lillebrødrene til storebrødrene, som vi ved går rundt i dag og er ude i problemer. Der er i dag ikke noget krav om, at man skal lave handleplaner og sætte ind over for dem, som kun er truet af at komme ud i kriminalitet. Det ønsker Socialdemokraterne anderledes.

Vi støtter også, at man bruger visitationzonerne, at der er overvågning, men ingen af tingene kan stå alene. Vi bliver nødt til at spille på alle tangenterne for at forhindre, at der kommer ofre, og så skal vi altså huske, at forebyggelse og straf skal gå hånd i hånd.

Kl. 13:50

Formanden:

Fru Pernille Søndergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Pernille Søndergaard (EL):

Ja tak, det ligger lige i tråd med, hvad jeg ville spørge om. For jeg hører ordføreren i sin tale sige, at vi skal forebygge. Nu kan jeg forstå, at det ene konkrete tiltag er lillebrorhandleplaner. Hvilke andre konkrete tilbud vil Socialdemokratiet arbejde for bliver iværksat?

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Karen Hækkerup (S):

Vi ser desværre i dag, at når unge mennesker kommer ud i kriminalitet, så bliver de ganske ofte til kasterbold i myndighedernes systemer. Der er simpelt hen et alt for dårligt samarbejde, hvad angår den måde, som systemerne arbejder sammen på for at få et ungt menneske ud af en påbegyndt kriminell løbebane.

Socialdemokraterne har tidligere fremsat flere forslag, som skal gå ind og ændre det faktum, at unge mennesker bliver kasterbold, at sagsbehandlingstiderne er for lange, at de unge mister respekten for retsvæsenet, fordi der hverken er øje eller mål med den indsats, de går igennem, når de er kommet ud på den kriminelle løbebane.

Socialdemokraterne har bl.a. lagt et forslag frem, som handler om, at politiet får 30 dage til at bringe sagen for en domstol, når en ung kriminel har begået en ugerning. Det er nemlig vigtigt, at det går hurtigt, for nogle gange ser vi, at det tager halve og hele år, før sagerne bliver færdigbehandlet. Det nytter ikke noget, at der, hvis en ung kriminel har begået en ugerning, skal gå et halvt eller et helt år. For vedkommende kan enten være kommet ud i meget mere snavs, eller vedkommende kan tværtimod være gået den lykkeligere vej og være kommet ud af kriminalitet. Vedkommende har måske startet et uddannelsesforløb, der så skal afbrydes, fordi vedkommende skal ind og afsone. Derfor er det vigtigt, at det går hurtigere, når først kriminaliteten er begyndt. Og det forslag genfremsætter vi snart.

Kl. 13:51

Formanden:

Det er fru Pernille Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:51

Pernille Søndergaard (EL):

Jeg skærper mit spørgsmål og spørger til forebyggelse. Som jeg forstår forebyggelse, så er det, før den kriminelle handling er indtruffet. Det er vel ikke, når den er indtruffet, og det var det, jeg forstod ordføreren svarede på.

Hvilke konkrete forebyggende tiltag er det, Socialdemokratiet vil arbejde for, og hvordan kan det være, at det ikke ligger i det forslag, som Socialdemokratiet har fremsat med Dansk Folkeparti?

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Karen Hækkerup (S):

Der er præcis samme ordlyd i det forslag, som vi fremsætter sammen med Dansk Folkeparti, som i det forslag, der er blevet fremsat af de øvrige partier. Den eneste forskel i de to forslag er, at vi støtter, at man skal lave et forsøg med knivforbud. Den tidlige indsats og opfølgning på handleplaner er ordret den samme. Det vil jeg gerne præcisere. Den eneste forskel er, at vi synes, at man skal forsøge at sige: Knivene skal ud af nattelivet.

Så vil jeg gerne vende tilbage og svare på det konkrete indhold. Vi ønsker, at kommunerne skal pålægges pligt til at udarbejde handleplaner for unge, som er truede af at komme ind i kriminalitet. I dag er det først, når den unge har begået en ugerning, at der bliver lavet en handleplan. Men vi ved jo godt, at de ude i kommunerne sidder i SSP og på lærerværelserne og siger: Vi ved godt, hvem vi får problemer med. Man kan spotte de her unge mennesker, men der er hverken ressourcer eller virkemidler nok til, at man kan gå ind og få hjulpet dem. Vi vil have, at der skal laves handleplaner, så der bliver lavet straksvurderinger af de her unge, som er truet af at komme ud i kriminalitet, så man kan få igangsat nogle foranstaltninger, der forebygger, at de bliver kriminelle. For deres bedste og for vores andres bedste.

Kl. 13:53

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 13:53

(Ordfører)**Karina Lorentzen (SF):**

SF finder det meningsløst, at et ungt menneske bliver knivdræbt på grund af en hue, og vi ser med dybeste alvor på voldskriminalitet, og vi vil arbejde konstruktivt for nedbringelse af den. Vi mener, at der skal forskellige initiativer til, så vi både fanger dem, der kun så småt er på vej ad den forkerte vej, og de, der er så hårdkogte, at hverken knivforbud eller trusler om sanktioner bider på dem, og som i øvrigt er ligeglade med kameraer og visitationszoner.

Lovgivningen forbyder allerede i dag knive i nattelivet, dog undtaget knive til anerkendelsesværdige formål og bestemte foldeknive. Men da lovgivningen kan skabe fortolkningsspørgsmål om, hvad der er lovlige knive, vil SF gerne have, at der iværksættes en undersøgelse af det med henblik på udarbejdelsen af en positivliste. Be-

folkningen skal vide, om deres foldekniv er lovlig, så de ikke risikerer en sigtelse for overtrædelse af våbenlovgivningen.

SF erkender, at hvis vi skal volden i nattelivet til livs, skal der iværksættes en række initiativer målrettet de indre byområder. Først og fremmest skal der mere synligt politi på gaden, det virker i Norge, men politiet skal virke sammen med SSP-medarbejdere på gaden og private initiativer som Natteravnene og Fædregruppen. Sammen med ekstra god belysning vil det virke voldsdæmpende og afgørende for, at borgerne kan føle sig trygge. Det ville også være interessant, om man kunne skabe liv i gaderne ad anden vej, f.eks. via natåbne butikker, væresteder, natbiblioteker og lignende.

Skærpet straf med frihedsberøvelse første gang er en skidt idé for den unge knægt, der dummer sig. Vi skal ikke nødvendigvis straffe mere, men bedre. Vi ved, at straffe ikke gavner uddannelses- og arbejdsforløb, så vi skal satse på de kampagner, der fortæller unge, at det er usmart at gå med kniv, og at det i øvrigt er få, der gør det. Og kampagnerne skal opfordre til, at alle tager ansvar for hinanden.

I SF vil vi tidligt have fat i de unge, som udviser en bekymrende adfærd og er i farezonen for at udvikle en kriminel eller voldelig adfærd. Vi har allerede eksempler på projekter, der virker. De skal udbygges, og der bør forskes og udvikles tilbud generelt til denne målgruppe. Altså tidlig indsats, før de unge bliver umulige at nå pædagogisk.

Indsatsen over for den hårde kerne af volds-kriminelle skal bestå i, at personer, der første gang frihedsberøves for en alvorlig volds-kriminalitet, udredes psykiatrisk, som det allerede sker i dag i få tilfælde. Undersøgelser viser nemlig, at 65 pct. af de kriminelle lider af en personlighedsforstyrrelse, og en måde at hindre tilgangen til den såkaldte hårde kerne af volds-kriminelle på vil simpelt hen være at behandle dem. Desuden har vi brug for statistik, der har fokus på psykisk syge og vold, så vi kan målrette indsatsen.

SF opfordrer også til, at der oprettes en permanent forskning i vold. Forskningen har været nedlagt med tab af viden til følge. Det Kriminalpræventive Råds voldsforebyggende enhed skal genetableres, så der kan etableres langsigtede strategier for forebyggelsen af vold. Her tænker jeg ikke kun på volden på gaderne, men også på de mere end 28.000 kvinder, der lever med vold, og på den kraftige stigning i volden mod offent-

ligt ansatte. Det er vigtigt, at der er fokus på al slags vold, og at vi lægger os i selen for at nedbringe den.

Kl. 13:57

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF's ordfører, om ikke SF godt kan se, at det kan blive en underlig, svær omgang for politiet og også i forhold til kommunikationen over for borgerne, at der nu er en positivliste og en negativliste over, hvilke knive man må have med i byen i nattelivet. Er SF ikke enig i, at det er en fejl at have kniv med, når man skal i byen og have en sjov aften, og at vi skal gøre noget effektivt, som kommer til at virke, ligesom man gør i andre lande? Og det gør man altså ikke ved at blande tingene endnu mere sammen, end de er i dag, hvor det er meget svært for myndighederne og skolerne at fortælle, præcis hvordan tingene er, fordi der er nogle knive, der er tilladte – også i nattelivet.

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Karina Lorentzen (SF):

Nu er intentionen jo også fra SF's side, at man slet ikke skal tage kniv med i byen, og at vi derfor skal målrette kampagner mod de unge, som gør det usmart at tage kniv med i byen.

Tværtimod synes vi, at en positivliste vil være med til at fortælle befolkningen, hvad det er for knive, de kan tage med, og som de lovligt kan have med i byen, så vi netop ikke risikerer eksemplet fra før med en gammel dame, der har en foldekniv, som er ulovlig, i sin taske.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:58

Peter Skaarup (DF):

Undskyld, men kan SF's ordfører ikke godt se, at vi altså ikke taler om en ældre dame, der har en foldekniv i sin taske? Vi taler om unge mennesker, for hvem det er blevet en kultur, en forsvarsmekanisme, at have en kniv med i byen, fordi man er bange for at blive angrebet af andre, og når man så får noget inden for vesten, alkohol eller stoffer, så er det, tingene går galt, og

så bruger man måske kniven offensivt. Her taler vi altså om nattelivet mellem kl. 22 om aftenen og kl. 6 om morgenen, hvor langt de fleste overfald af den her karakter finder sted.

Kan SF ikke godt se, at det kommunikationsmæssigt bliver fuldstændig umuligt for borgerne at finde ud af, hvad man må have med, hvis der er en positivliste og man skal gå ind og tjekke noget? Det er da meget mere enkelt at sige – og det er da også det, politiet siger: Nul knive. Det er egentlig også det, SF siger, så hvorfor ikke indføre det, som man gerne vil have, nemlig nul knive, forbud mod knive – alle knive – i nattelivet?

Kl. 13:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:59

Karina Lorentzen (SF):

Nej, det synes vi sådan set ikke. Vi synes stadig væk, der skal være plads til den gamle dame, der har sin kniv, og som måske kommer sent hjem om aftenen, og der skal også være plads til de anerkendelsesværdige knive.

Jeg synes, at vejen til det her går gennem forebyggelse og gennem oplysningskampagner til de unge.

Kl. 14:00

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og derfor siger vi tak til fru Karina Lorentzen. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak til Dansk Folkeparti for at rejse debatten, for den seneste tids mange knivoverfald kalder på en drøftelse og kalder på en status. Derfor vil jeg også godt sige tak til justitsministeren for en meget grundig redegørelse om, hvad status egentlig er, for det er helt og aldeles uhørt med de mange, mange overfald. Og derfor skal vi gøre, hvad vi kan for at forhindre dem.

Det er jo helt vanvittigt, at der findes nogle mennesker – heldigvis ikke ret mange – der ikke kan lade andre mennesker være i fred, men som partout skal slå, overfalde og bruge kniv. Dem skal vi på en eller anden måde have fat i, dem skal vi have til at holde op med det, og vi skal undgå, at der er flere, der får de samme tanker.

Derfor har regeringen jo også med tilslutning fra store flertal i Folketinget allerede gennemført rigtig, rigtig meget. Der er skærpede straffe for vold, der er skærpede straffe for våbenbesiddelse,

der er skærpede straffe for narkobesiddelse. Der er lavet omfattende handleplaner for forebyggelse med en tidlig indsats, så vi får samlet op, inden de unge begynder at lave alvorlig kriminalitet, og allerede tager det i opløbet. Der er lavet handleplaner for, hvordan man skal behandle dem, der kommer i fængsel, så de lader være med at begå fornyet kriminalitet, når de kommer ud. Der er uddannelse af dørmænd. Der er nedsat en kommission, der skal kulegrave indsatsen mod ungdomskriminalitet, og vi glæder os meget til at se, hvad den når frem til.

Vi har i fællesskab, et meget bredt flertal i Folketinget, lavet en kæmpe stor politireform, der netop indretter politiet til at løse fremtidens opgaver med en mere proaktiv indsats, hvor særlige arbejdsgrupper netop kan sættes ind mod f.eks. knive osv. Der er indført visitationszoner og meget, meget mere, og de 4 minutter tillader ikke at liste det hele op.

Men dette til trods er spørgsmålet jo: Hvordan kan vi gøre det endnu bedre? For stadig væk er der jo altså nogle, der begår vold, og der er stadig væk nogle, der bruger kniv. Og derfor er vores opfattelse fra De Konservatives side, at vi fortsat skal have fokus på det forebyggende arbejde. Vi skal undgå, at børn og unge udvikler sig til en dag at stå på gaden og bruge vold eller bruge kniv. Vi skal være bedre til at indrette gaderummet med belysning osv., så der ikke opstår disse konfrontationer, men at folk kan lade hinanden være i fred. Der er mange redskaber, der skal bruges der.

Politiet skal være meget bedre til at bruge de visitationszoner, som de har lov til at bruge. Der skal være bedre skiltning om videoovervågning, for bevidstheden om videoovervågning er det, der har en præventiv effekt, og ikke kameraet i sig selv. Der skal være sanktioner her og nu, der skal være skærpede straffe for våbenbesiddelse. Vi skal være endnu bedre til at håndhæve tilhold og karantæner på værtshuse, diskoteker og lign. Det betyder efter vores opfattelse, at dørmændene skal have mulighed for at vide, hvem der ikke må komme ind, og dermed skal vi have et register over det, på samme måde som vi i øjeblikket er i gang med at lave et hooliganregister.

Men det, vi fra konservativ side ikke vil være med til, er et totalforbud, altså en kriminalisering af bittesmå lommeknive, for det rammer ikke de kriminelle, det rammer kun helt almindelige mennesker, og det er der ikke nogen grund til at gøre. Tværtimod ved vi, at de, der i dag begår kriminalitet, jo vil slå sig på lårene af

grin, hvis Folketinget vedtager det her, for det rammer jo ikke dem, det rammer kun helt almindelige mennesker.

Den henvisning, der bliver lavet til Norges regler, er en and: Reglerne i Norge er de samme som i Danmark. Det, der battede noget, det, der betød noget, det, der fik en effekt i Norge, var, da man gik i gang med virkelig at visitere, hvor man skærpede straffene og havde en indsats, så de, der gik med kniv, blev opdaget. På det tidspunkt så man en ændring i udviklingen, og derfor er det vigtigt, at vi fremadrettet – det, vi kommer til nu – i langt højere grad bruger visitationszonerne og sikrer, at de, der går med kniv, bliver opdaget. For forudsætningen for, at man får en straf, er jo, at man bliver opdaget. Så det er der, der skal sættes ind, og det er jo der, man satte ind i Norge. Det var det, der virkede i Norge, og det tror jeg også vil komme til at virke i Danmark.

Det har på alle måder været en meget vigtig og interessant debat. Jeg tror ikke, at vi havde behøvet nogen konklusion, men nu er der fremsat et forslag til vedtagelse. Dertil vil jeg sige, at en række partier foretrækker en lidt anden konklusion, end der foreløbig er lagt op til, og derfor vil jeg gerne på vegne af Venstre, SF, De Konservative, De Radikale og Ny Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre

- skærpet straf i sager om ulovlig våbenbesiddelse,
- hurtig dom og afsoning i disse sager,
- mere synligt politi i nattelivet,
- at visitationszoner og videoovervågning anvendes alle steder i landet, hvor politiet skønner det er nødvendigt, og
- en tidlig forebyggelsesindsats og løbende opfølgning på individuelle handleplaner.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Kl. 14:05

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre

- skærpet straf i sager om ulovlig våbenbesiddelse,
- hurtig dom og afsoning i disse sager,
- mere synligt politi i nattelivet,

- at visitationszoner og videoovervågning anvendes alle steder i landet, hvor politiet skønner det er nødvendigt, og
 - en tidlig forebyggelsesindsats og løbende opfølgning på individuelle handleplaner.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ønsker om korte bemærkninger, og den første er fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:06

Karen Hækkerup (S):

Nu ved jeg, at ordføreren, hr. Tom Behnke, i sit civile liv er politimand. Jeg ved, hvordan en politimand ser ud, og jeg ved også godt, hvad sådan en politimand har med sig, når han eller hun går på tjeneste i byen. Man har nogle gange en peberspray med, man har en pistol med, man har en stav med. Men jeg har aldrig hørt om en politimand, som går med centimetermål.

Jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke: Er det en lineal, politibetjente har med på tjeneste i byen, er det et centimetermål, eller er det øjemålet, de bruger, når de får fat i en kniv i nattelivet og skal vurdere, om den er over eller under 7 cm?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:06

Tom Behnke (KF):

Nu kan jeg jo ikke stå her og udtale mig på politiets vegne. Jeg har mine egne metoder for, hvordan jeg arbejder, når jeg indimellem er ved politiet, og jeg har målebånd med mig. For det er jo ikke kun vedrørende knive, det er hensigtsmæssigt, at man er i stand til at måle op, det gælder for en lang, lang række andre politimæssige sager; det kan være indbrudsmærker, det kan være huller efter skud osv. Så der er altid en god grund til at have et centimetermål med, og det tror jeg de fleste betjente har.

Men på samme måde som jeg ikke kan udtale mig på alle politifolks vegne, er det jo også forkert, når nogle ordførere her i dag fremhæver, at politiet ønsker et totalforbud. Ja, det er der én i politiet der har givet udtryk for, men der er fem andre, der har givet udtryk for det modsatte. Der er jo ikke en sådan entydig holdning i politiet til det, og derfor skal man heller ikke bruge det som et argument.

Mit svar her er ikke på vegne af politiet, det er på egne vegne.

Formanden:

Fru Karen Hækkerup for en sidste kort bemærkning.

Karen Hækkerup (S):

Så blev man så meget klogere. Jeg vidste faktisk ikke, at politibetjente gik med centimetermål, men det er betryggende at vide, at det er en del af våbenarsenalet.

Jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke om noget i en lidt anden boldgade. I dag, når en ung har begået noget kriminelt, skal der laves en handleplan. Der er reglerne, at der skal gå 7 dage, før der bliver lavet en midlertidig handleplan, og så skal der gå op til 4 måneder, før man får lavet en endelig plan. Der er lige blevet lavet en evaluering, som viser, at det er dybt problematisk, fordi det er alt for lang tid, der går, og der bliver sat alt for sent ind. Socialdemokraterne ønsker at fremsætte et forslag, som handler om, at der maksimalt må gå 20 dage, før den endelige handleplan ligger fast.

Jeg vil gerne spørge, om det er en del af den forebyggende indsats, som hr. Tom Behnke taler varmt for og vil støtte op om. Er det noget, man vil hjælpe til med, eller er det kun varm luft, når man siger, at man også er til mere forebyggelse?

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Tom Behnke (KF):

Det er altid rart at kunne konkludere, at viden fremmer debatten, og det gjorde den jo så.

Hvad angår det forebyggende, er der jo mange, mange andre ting, vi skal have fat i, og én ting er, at handleplanerne skal være hurtigere, og de skal være bedre. Det er vi enige i, og det vil vi gerne arbejde frem imod. Men vi synes ikke, at man skal nøjes med det.

Vi synes da, at vi skal se forebyggelse meget bredere, meget større, vi skal se på ungdomskriminalitet meget større og meget bredere. Det er jo derfor, der er nedsat en kommission til at undersøge alle de her ting, finde ud af, hvad billedet er derude, hvad det er, der driver unge til at begå kriminelle handlinger. Hvad er det, vi har gjort, hvad virker, hvad virker ikke, hvad kan vi gøre bedre?

Det er jo derfor, der er nedsat en kommission, som ikke kun kommer til at kigge på handleplaner, men i det hele tiden kommer til at kigge på forebyggelse. Det glæder vi os meget til at se, for

Kl. 14:07

jeg tror, vi kan gøre rigtig meget mere end det, vi allerede har gjort.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Tom Behnke sagde på Det Konservative Folkepartis vegne, at reglerne i Danmark og Norge var ens. Det sagde han i sit ordførerindlæg. Så må jeg sige, at hvis det står til troende, så er de svar, vi har fået fra Justitsministeriet, forkerte. Justitsministeriet har i svar til Folketinget forklaret forskellen mellem reglerne i Danmark og Norge og har forklaret, hvorfor man ikke fra Justitsministeriets side vil have de samme regler i Danmark, som man har i Norge. Vi har lagt Justitsministeriets besvarelser til grund, og jeg beder hr. Tom Behnke fortælle os, om ikke de er rigtige, og at det, hr. Tom Behnke oplyste Folketinget, var forkert.

Det er sådan i Norge, at man har et totalforbud mod knive og andre genstande, der er egnet til legemsbeskadigelse, medmindre man kan dokumentere et anerkendelsesværdigt formål med det, man har med. I Danmark er det jo omvendt. Vi har flere gange spurgt, om f.eks. en økse er ulovlig i Danmark, altså om det er en del af våbenarsenalet, eller om det er et redskab, som man lovligt må tage med sig. I Norge ville det ikke være tilladt at rende rundt med en økse ned ad Strøget, medmindre man kan dokumentere, at man har øksen, fordi man er skovarbejder, og at man er på vej hen for at fælde et træ på Kongens Nytorv eller lignende.

I Danmark kan vi ikke få et svar fra Justitsministeriet på, om det ville være ulovligt i Danmark, fordi man fra flere sider mener, at det ville være lovligt.

Kl. 14:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:10

Tom Behnke (KF):

Det, jeg prøver at give udtryk for, er ikke et ønske om at sige det modsatte af, hvad Justitsministeriet siger. Jeg tror absolut, at Justitsministeriet har meget mere styr på det faktuelle, og det skal de have lov til, og sådan skal det være, og det skal der ikke være tvivl om.

Det, jeg sagde, var, at man i Norge ligesom i Danmark har et knivforbud, men at der så er den undtagelse, at man i øvrigt gerne må gå

med kniv, hvis det er til et anerkendelsesværdigt formål. Og definitionen på det anerkendelsesværdige formål bliver jo i Norge håndteret på samme måde som i Danmark. Altså, hr. og fru Jensen, som har en lille lommekniv i lommen, bliver jo ikke i Norge straffet for det, og enhver, der har været i Norge, ved da, at man ikke kan møde en nordmand på fjeldet, uden at de har en kniv med. Sådan er det jo. Derfor skal man jo ikke nødvendigvis se på, at lige præcis den undtagelsesbestemmelse, der er i Danmark for små lommeknive med en klingelængde under 7 cm, ikke står i den norske lovgivning, men på, hvordan undtagelsesbestemmelsen bliver anvendt.

Kl. 14:11

Formanden:

Det er hr. Kristian Thulesen Dahl for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fantastisk at høre den der lange, lange snørklede forklaring. Det, det jo handler om, er, at alt jo i udgangspunktet er tilladt i Danmark, medmindre det er ulovligt. Vi har et forbud mod nogle ganske bestemte ting i våbenlovgivningen. I Norge er det omvendt. Der er det i udgangspunktet ulovligt at bære ting, der er egnet til legemsbeskadigelse af andre, også skarpe genstande, der er egnet til legemsbeskadigelse af andre, medmindre man kan dokumentere, at man har dem på sig til et formål, der i øvrigt er lovligt – altså f.eks. skovarbejderen, der kommer med sin økse på vej ud for at fælde træer.

Men i Norge er det altså ikke tilladt at rende rundt med sådan nogle farlige redskaber, hvis ikke man kan dokumentere, at man har dem på sig til et lovligt formål, og det er forskellen på Danmark og Norge. Og derfor er det da interessant at se på, at det i Norge, da man havde de her regler sammenholdt med en øget kontrolindsats, gav entydigt positive resultater.

Derfor er det så uforståeligt, at Det Konservative Folkeparti nu er modstandere af det, de var tilhængere af i 2003.

Kl. 14:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:12

Tom Behnke (KF):

Nu nåede hr. Thulesen Dahl jo lige at stille et ekstra spørgsmål her til sidst. Nu skal jeg se, om jeg kan gøre det på 1 minut.

Det, der er sagen, og som jeg synes er interessant i den her sammenhæng, er, at man i Norge

laver et forbud – det hjælper stort set ingenting; der går nogle år, og så bliver man opmærksom på, at det ikke har hjulpet noget, at man lavede det forbud, men så indfører man strafsærpender foranstaltninger og øget kontrol.

Det fik en konsekvens, det fik en betydning. Det betød, at folk lod være med at tage kniv med. Og derfor er det jo ikke interessant, præcis hvor forbuddet ligger henne; det, der er interessant, er risikoen for at blive opdaget, når man går med kniv.

Det er rigtigt, at V og K fremsatte forslag om et totalforbud, men det var man imod i Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, fordi folkestemningen gik imod det. Så undersøgte vi det jo grundigt for at få nogle argumenter, så vi kunne overbevise Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet om, at vi skulle have et totalforbud, og jo mere vi undersøgte det, jo mere klart stod det for os, at et sådant totalforbud faktisk ingen effekt vil have. Derfor er vi blevet overbevist af faktuelle oplysninger og kendsgerninger og ikke af en folkestemning, som i mellemtiden er vendt til, at befolkningen nu gerne vil have et totalforbud, hvorefter Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet så vender. Det er jo det, der er faktisk.

Kl. 14:13

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi erkender da gerne i Dansk Folkeparti, at vi siden har udviklet os, og jeg tror i øvrigt, der er sagt nok om den sag til justitsministeren.

Det, der egentlig bragte mig på banen, var det her lidt pudsige nye retspolitiske flertal. Jeg synes, det er lidt sjovt, og jeg synes egentlig, at det er lidt synd for det nye flertal, at man ikke også har fået Enhedslisten med.

Jeg vil bare spørge hr. Tom Behnke, hvordan han egentlig har det med, at man nu kommer med det her forslag alene for at undgå en forsøgsordning med et totalforbud mod knive, noget, som man selv gik ind for med justitsministeren i spidsen i 2003.

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Tom Behnke (KF):

Jeg har lige redegjort for, at fordi vi ikke kunne få forslaget om et totalt knivforbud igennem i sin tid, så undersøgte vi sagen meget grundigt for at finde nogle argumenter for at kunne over-

bevise Folketinget om, at man skulle have et to-talt forbud. Jo mere vi undersøgte, jo mere stod det os klart, at vi ville ramme de forkerte mennesker, vi vil nemlig ikke ramme dem, der i forvejen render rundt derude, for de knivoverfald, der sker, sker med i forvejen ulovlige knive. Vi er altså blev klogere af faktuelle oplysninger og ikke af, at folkestemningen er blevet en anden. Det synes jeg er en væsentlig forskel på de to ting.

Som jeg sagde, synes jeg egentlig ikke, at vi behøvede at lave en konklusion i dag. Det her er en hasteforespørgselsdebat for at få bragt fokus på et emne, så der behøvede ikke at være en konklusion. Men der blev jo fremlagt en konklusion. Fra Socialdemokratiets og Dansk Folkepartis side ønskede man at lave en konklusion. Den er vi ikke enig i på nogle punkter. I nogle af punkterne er vi såmænd enige, men der er andre punkter, som vi ikke er enige i. Derfor fremsætter vi vores eget forslag til vedtagelse, og det nyder så tilslutning fra yderligere en række partier i Folketinget. Sådan er det jo; det er politik.

Kl. 14:15

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, hvis det bare var det, ville det næsten være til at holde ud, men det er jo lige præcis det, det ikke er.

Jeg synes bare, at jeg vil henvise til det, som hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere sagde med hensyn til den fremsættelse, der var i 2003, og der havde man faktisk undersøgt det. Det viste sig, at der også var knive i den størrelse, som blev brugt til de her gerninger, altså som virkelig gjorde skade på folk. Jeg synes, det er underligt, at hr. Tom Behnke også nu først fremsætter et forslag, man kommer med en lang fremsættelsestale, og når man finder ud af, at det kan man måske ikke lige få igennem, begynder man at foranstalte nogle undersøgelser. Det kan jeg altså ikke få til at hænge sammen.

Jeg synes, det er bortforklaring, så det basker, og jeg fatter simpelt hen ikke justitsministerens holdning i den her sag. Jeg synes, den er virkelig, virkelig sørgelig.

Kl. 14:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:16

Tom Behnke (KF):

Der er på ingen måde tale om en bortforklaring. Der er tale om, at vi faktisk er blevet klogere på, hvad der virker, og hvad der ikke virker, hvad der har effekt, og hvad der ikke har effekt, og et totalforbud vil kun ramme helt almindelige mennesker. Det er også derfor, vi siger nej til en forsøgsordning. Det synes vi er en dårlig idé, for hvad er det, vi skal bruge forsøget til? Hvis nu forsøget går godt, havde det været ligegyldigt at lave. Hvis det er sådan, at det går galt, er det, fordi en eller anden familiefar på vej hjem fra skovtur er kørt 14 dage i fængsel, fordi han havde en lommekniv i lommen. Så ville man sige: Nej, så skal vi ikke have et forbud alligevel. Men så er skaden jo sket. Det er det, man skal huske. Man skal huske at tænke konsekvenserne af det, man sætter i værk. En forsøgsordning har konsekvenser, også selv om det kun er en forsøgsordning.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er en trist baggrund, som Folketinget har sin første hasteforespørgsel på. Det er jo sådan, at vold er ganske frygtelig. Den er frygtelig i hvert eneste tilfælde og særlig den umotiverede og helt tilfældigt rammende gadevold. Det er også baggrunden for, at Det Radikale Venstre måske noget ultraditionelt i dag bakker op om strengere straffe for folk, som bærer ulovlige våben.

Vi synes, det er vigtigt, at vi i den her debat sørger for at have et lidt længere perspektiv, altså at vi ikke alene holder os til de kortsigtede løsninger, men prøver at holde fast i, at det her faktisk handler om, hvad det er for et samfund, Danmark skal være.

Det handler om, at vi skal have et trykt samfund, og det har vi heldigvis, og det skal vi holde fast i. Men skal vi holde fast i det, kræver det en lang række indsatser. Det kræver, at vi går tidligere ind med forebyggelse og griber ind over for de unge mennesker, som vi i virkeligheden godt ved er på galt spor. Det skal vi blive bedre til.

Det kræver, at politiet bliver mere synligt i nattelivet; det kræver simpelt hen tilstedeværelse, for vi har gode erfaringer med, at når politiets tilstedeværelse er tydelig der i nattelivet,

hvor der sker noget, falder spændingsniveauet, og borgerne kan være mere trygge. Men det kræver også mere synlige socialarbejdere i nattelivet, nogle, der kan sætte ind, og det kræver flere synlige frivillige – Natteravnene og andre – som også kan være til stede og være med til at sørge for, at der ikke kommer så mange spændinger.

For os er det altså vigtigt, at der bliver gjort noget. Og det er derfor, at vi er gået sammen med regeringen og en lang række andre partier om at lave en bred vifte af tiltag, der kan sørge for, at vi fortsat kan være trygge her i landet og fortsat kan have et trygt natteliv.

Når det er sagt, vil jeg gerne rose justitsministeren for det arbejde, der er gjort, og for, at vi er så mange, der har kunnet finde sammen om dette forslag til vedtagelse. Og så er jeg også nødt til at vende mig imod, at der også blandt politikerne på Christiansborg er nogle, som bruger triste og tragiske begivenheder til at puste til den frygt, som folk kan få, når der sker voldsomme overfald rundt omkring. Der er nogle, som ikke kan stå for fristelsen for at lave symbollovgivning i stedet for at lave noget, som virker. Men det er glædeligt at se, at det brede flertal i Folketinget er gået efter det, der virker, nemlig en klar indsats både i forhold til det forebyggende og i forhold til at sætte hårdt ind over for dem, som ikke kan finde ud af at leve inden for de almindelige regler.

Men vi er nødt til at vende os imod det modsatte, nemlig dem, som alene prøver at skabe frygten. Der bliver mere frygt blandt folk, hvis man taler kriminaliteten op på et højere niveau, end den i virkeligheden er. Og jeg synes, at man som politiker har et ansvar for at tage folks bekymringer alvorligt, men man har også et ansvar for at tale om virkeligheden, som den er.

Vi har tal på, at antallet af knivoverfald har ligget nogenlunde konstant igennem de sidste 10 år. Når man har hørt debatten her de seneste par uger, skulle man ikke tro, at 2007 faktisk er det år i de seneste 20 år, hvor der er begået næstfærrest drab her i landet. Og hvis nogen skulle være interesseret, er det faktisk kun 2006, hvor der var endnu færre.

Det går faktisk godt, men det er ikke godt nok, for hvert eneste tilfælde af vold er selvfølgelig en tragedie for den enkelte, og det er derfor, vi gerne vil være med til at støtte det fælles forslag til vedtagelse.

Kl. 14:21

Formanden:

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes sådan set, at folk, der går med kniv, er idioter. Det ved jeg at der er rigtig mange danskere der synes, og jeg ved ikke, om hr. Simon Emil Ammitzbøll mener, at det bare er sådan nogle populistiske, som springer på en bølge, fordi der nu tilfældigvis igen er nogle, der helt meningsløst og helt tilfældigt er blevet stukket ned i nattelivet. Jeg mener egentlig, at den bevægelse, der er i befolkningen, hvor der bliver sagt, at man ikke vil finde sig i, at der skal være knive i nattelivet, skal vi støtte op om.

Jeg er sådan set enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at vi ikke skal tale volden op, men vi skal få knivene væk fra nattelivet, og det er det, Socialdemokraterne gerne vil.

Når man hører fortalerne for, at det skal være tilladt at gå med kniv i nattelivet, kan man næsten forestille sig, hvordan det lyder i USA, når de skal stå og forsvare, at de skal have lov til at have deres pistol med i byen. Man kan nærmest ikke gå ned ad gaden uden at have sin pistol med, og i Danmark kan man åbenbart overhovedet ikke finde ud af at eksistere, uden at man skal være bevæbnet, når man går i byen.

Jeg synes egentlig, at det ville være rart, hvis Det Radikale Venstre ville melde tilbage, om man slet ikke kunne forestille sig, at der var nogle voldstilfælde, der kunne forhindres, hvis det var sådan, at alle knive skal pakkes væk, når vi tager cykellygterne frem.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er mange spørgsmål at skulle forholde sig til. Jeg skal gøre mit bedste, men ellers må spørgeren jo komme igen.

Sammenligningen med USA og pistoler holder ikke, for der er folk, der bliver slået ihjel af pistoler i USA, men der er stadig væk ikke, som fru Karen Hækkerup selv har redegjort for fra Folketingets talerstol, nogen, der er blevet slået ihjel med de små schweizerknive, som der her er tale om. Så derfor kan det overhovedet ikke sammenlignes, og det ved fru Karen Hækkerup jo godt, for vi fik jo lige før redegørelsen fra ordføreren. Det er den ene ting.

Med hensyn til om folk, der går med kniv, er idioter – jeg er faktisk medlem af den Facebook-gruppe, der hedder sådan, men jeg har egentlig overvejet, om det var mig selv, der var lidt for hurtig der – går min egen gruppeformand altså rundt med sådan en lille foldekniv til at skære frugt med, og jeg vil gå ud fra, at fru Karen Hækkerup i hvert fald ikke vil mene, at den radikale leder er idiot. Jeg synes faktisk, at man skal passe meget på med, hvad det er for en stemning, man skaber.

Kl. 14:23

Formanden:

Fru Karen Hækkerup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:23

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan så konstatere, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne er uenige på det her punkt med, om vi ønsker et forsøg med knivforbud eller ej, og det er så, hvad det er.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at den radikale ordfører sådan set ikke sagde en eneste ting i talen i øvrigt, som jeg var uenig i. Socialdemokraterne er fuldstændig enige i, at vi skal skærpe den forebyggende indsats, at det drejer sig om at få unge mennesker til at lade være med at blive kriminelle, at der skal være mere synligt politi, og at der også skal være mere synligt socialarbejde. Så jeg synes i virkeligheden, at uenigheden mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne kan koges ned til at være det lille forbehold, der hedder, at Socialdemokraterne ønsker, at vi skal prøve, om det ikke kunne lade sig gøre at forsøge med et knivforbud, hvor Det Radikale Venstre altså taler for, at man stadig skal have lov til at have kniv med i byen.

Men jeg vil bare gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll: Når nu vi har konstateret, at det kun er her, forskellen ligger, mener hr. Simon Emil Ammitzbøll så også, at det er noget fjolleri, at man ikke må tage kniv med, når man f.eks. skal ud at flyve?

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg tror, man sagtens kunne komme i tanker om ting, man ikke må tage med ud at flyve, og som de fleste mennesker ville mene var noget fjolleri at man ikke må tage med. Men nok om det.

Jeg er enig med fru Karen Hækkerup i, at den forskel, der er mellem Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i dette spørgsmål, handler om, om man må have små schweizerknive på sig. Det handler om en ældre mand eller en ældre kvinde eller måske en yngre, som har sådan en lille lommekniv og måske bruger den til at skære et æble op eller skrabe lidt bark af, eller hvad ved jeg. Det handler om nogle knive, som vi ved ikke er blevet brugt til ulovlige handlinger af den karakter, som vi taler om her, eller hvor det i hvert fald ikke er dokumenteret. Og det handler om, at man vil indføre et knivforbud, som der jo allerede så fortrinligt er blevet talt om ikke har virket eller haft nogen synderlig effekt i Norge.

Så det er rigtigt, at vi ikke mener, at man skal genere flere hundredtusinde mennesker i deres ganske almindelige hverdagsliv på grund af et problem, som ikke er dokumenteret eksisterer.

Kl. 14:25

Formanden:

Det er fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu sagde hr. Simon Emil Ammitzbøll, at han har bemærket, at der er en forskel mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Det er der også til Dansk Folkeparti, men man kan så fra Det Radikale Venstres side glæde sig over, at man har opnået enighed med De Konservative og Venstre om det her. Det er jo fantastisk, det er jeg stadig væk meget undrende over for, det må jeg sige. Men sådan er det jo engang imellem.

Jeg vil godt lige tilbage til, at hr. Simon Emil Ammitzbøll kalder det populisme, når man går ind i den her sag. Det var faktisk det, der blev sagt. Jeg bemærkede også, at han måske havde været lidt for hurtig ved at stå sammen med de 70.000 på den Facebook. Hvad skal det betyde? Har hr. Simon Emil Ammitzbøll fortrudt? Jeg har også bemærket, at justitsministeren er med. Det kan være, at justitsministeren også kommer op og fortæller, at hun fortryder, at hun var lidt for hurtig. Er det ikke populisme?

Kl. 14:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:26

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil sige to ting, først at jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard i, at det er helt fantastisk, at vi har fået det flertal med Venstre og De Konserva-

tive. Det er vi også glade for, men for os er det indholdet og ikke partikonstellationen, der er det interessante, så derfor partisammensætningen.

Med hensyn til det med Facebook er det punkt, hvor jeg mener at jeg har været lidt for hurtig – det gælder måske også dem, der har lavet gruppen – at man har kaldt den »Folk, der går med kniv, er idioter«. Altså, hvis det var »Folk, der går med ulovlige knive i nattelivet, er idioter«, synes jeg måske, at man havde ramt mere rigtigt. Så det er mere en nuanceforskel.

Faktisk kunne jeg opfordre fru Pia Kjærsgaard til at gå ind på netop den Facebookgruppe, for den er utrolig interessant. Der er rigtig mange gode debatindlæg. Jeg har læst rigtig mange af dem, og det er en utrolig nuanceret debat, der er mellem de mennesker, som har meldt sig ind i den gruppe. Det er ikke bare folk, der går ind for knivforbud, som der er nogen der prøver at fremstille det. Der er faktisk rigtig mange af dem, der er derinde, som siger, at det vigtigste er at ændre, hvad folk tænker, hvad der sker inde i hovedet på folk – og det er jeg sådan set enig med dem i.

Kl. 14:27

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:27

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er ganske enig i, at det er indholdet, det drejer sig om, det er lige præcis det, der gør det. Jeg synes, det er så mærkeligt, at man bare ikke vil have den sidste pind med, som drejer sig om en forsøgsordning, alene fordi ministeren er stædig, ene og alene derfor. Men sådan er det åbentbart.

Men jeg må så sige, at jeg faktisk er blevet opfordret til at gå ind og blande mig i den her debat. Jeg har ikke haft mulighed for det endnu, haft tid til det, men jeg kan bare sige til hr. Ammitzbøll, at efter dagens debat ved jeg præcis, hvad jeg skal skrive om på den her Facebook, som jeg synes vil være meget, meget relevant i forhold til debatten i dag.

Kl. 14:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:28

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg glæder mig da til at se anden del af fru Pia Kjærsgaards ugebrev, hvor første del kom i mandags. Det bliver spændende at følge med i.

Jeg vil bare gentage, at grunden til, at vi er imod det her, er, at der ikke er noget faktisk, der tyder på, at de her små schweizerknive er et problem.

Så kan man sige: Jamen så lad os dog lave et forsøg. Det er jo det, S og Dansk Folkeparti siger. Er der andre områder, hvor vi laver forsøg om noget, som vi notorisk ved ikke er et problem? Jeg kan ikke komme i tanker om det, men jeg vil da godt være med til at prøve. Jeg tror, man ville kunne lave en underholdende liste, hvis man kunne komme i tanker om andre eksempler.

Endelig, hvis man gerne vil have et forsøg: Så stor er forskellen heller ikke på Norge og Danmark. Jeg synes faktisk godt, vi kan betragte det, der har været gennemført i Norge, som en slags forsøg på, hvordan man kunne gøre det i Danmark. Der kan vi se, at det ikke er det, der giver effekten. Det, der giver effekten, er mere synligt politi. Det er det, vi stiller et forslag om sammen med regeringen og et par andre partier. Det er det, der virker.

Kl. 14:29

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Peter Skaarup (DF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll spørger: Hvorfor lave et forsøg på et område, hvor der ikke er noget problem?

Hr. Simon Emil Ammitzbøll må altså forstå, at både hos politiet, på skoler og på institutioner er det et væsentligt kommunikationsmæssigt problem over for unge mennesker, når det er tilladt at have schweizerknive med i byen i nattelivet. Det burde jo egentlig være til at forstå, at det er et kommunikationsmæssigt problem, at det er tilladt unge mennesker at have visse knive og andre redskaber, som kan bruges til overfald, med, mens andre er forbudte. Det er altså et kommunikationsproblem, så hvorfor ikke bare sige, at i nattelivet er der ingen, der har behov for at have kniv med i byen?

Må jeg ikke også godt henvise til Politiken den 9. januar, hvor der skrives klart, at den seneste måned har politiet i København foretaget omkring 2.000 visitationer efter knive. Der er blevet fundet ca. 15 ulovlige knive, men også enkelte lovlige, siger politiinspektør Mogens Lauridsen. Bl.a. er der misbrugere på Vesterbro, som af den ene eller den anden grund mener, det er vigtigt, at de har en kniv, og netop med hensyn til misbrugere, både når det gælder alkohol og stoffer, er det utrolig farligt, fordi man, på det

tidspunkt hvor man er påvirket af alkohol eller stoffer, måske ikke ved, hvad man gør, og har man tilladelse til at have en kniv, er det ufattelig farligt for andre mennesker.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Først til det sidste: Det er jo fuldstændig korrekt, at Københavns Politi har gennemført 1.951 visitationer, og at der her er fundet 14 ulovlige genstande, heraf 10 knive. Det kan jeg kun bekræfte, og det synes jeg faktisk viser, at visitationszonerne har en eller anden form for effekt, og at problemet måske ikke altid har det omfang, man blæser det op til.

At man så har fundet lovlige genstande på folk, kan man jo altså ikke bruge som et argument for noget som helst. Det er jo en helt absurd argumentation. Man har også fundet cykellygter, og man har fundet andre ting, der er lovlige, og det er da ikke et argument for noget som helst. Det, der er argumentet, er, at Københavns Politi har gennemført en undersøgelse af, om der er blevet brugt lovlige knive til overfald. Det er der ikke, og det er det, der er det interessante.

Til det første, hr. Peter Skaarup talte om, altså at politiet og institutionspersonalet har et kommunikationsproblem, vil jeg give hr. Peter Skaarup ret. Jeg mener, at politiet og institutionerne har det kommunikationsproblem, der hedder Dansk Folkeparti, der puster det her op og gør, at det bliver sværere for dem at forklare de unge mennesker, hvad der er op og ned.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Peter Skaarup (DF):

Der er åbenbart en politisk uenighed her, og det er jo heller ikke nogen nyhed, at Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti ikke er enige, når det gælder retspolitikken. Men man kan være lidt bekymret over, at nu ser det ud, som om Det Radikale Venstre og regeringen er meget enige om retspolitikken i dag, fordi regeringen i sin kamp for at undgå et knivforbud har bedt Det Radikale Venstre om at støtte sin politik. Det kan undre mig, men vi må jo så se, hvad der i øvrigt ligger i det.

Men jeg vil gerne sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at med nøjagtig de argumenter, jeg har brugt her i Folketinget i dag, er jeg blevet bedt

om at tage stilling til den fremtrædende radikale folketingskandidat Manu Sareens synspunkter om et knivforbud i København. Op til valgkampen, i valgkampen og efter valgkampen er det gang på gang blevet fremført, at nu er Det Radikale Venstre i København af den opfattelse, at vi skal have et knivforbud, og at det kun kan gå for langsomt, og så undrer det mig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll overhovedet taler imod den holdning i dag, for jeg troede jo, man var enig i De Radikale om, hvilken holdning man havde. Men jeg kan konstatere, at det er man i hvert fald ikke.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jamen i modsætning til i Dansk Folkeparti er det sådan i Det Radikale Venstre, at medlemmerne af partiet gerne må være uenige i partiets linje. Det er faktisk noget, vi sætter pris på, fordi det skaber debat, og det er det, der gør, at man udvikler partiets politik, så det har hr. Peter Skaarup sådan set forstået rimelig godt.

Jeg må også sige det på den måde, at hvis hr. Peter Skaarup er i tvivl om, hvad der er partiets politik, synes jeg, at han til enhver tid skal lytte til partiets ordføreres udtalelser, og da jeg var retsordfører både før, under og efter valgkampen, kan hr. Peter Skaarup roligt lytte til, hvad jeg siger, og gå ud fra, at det, jeg siger, også er partiets politik. Ellers tror jeg, at jeg havde et større problem, end andre kunne have.

Så igen til det med, hvem der arbejder sammen: Jeg må indrømme, at jeg synes næsten, det udvikler sig til en småpatetisk diskussion. Det interessante må da være det politiske indhold, og jeg vil love ikke alene hr. Peter Skaarup, men også justitsministeren, at i samtlige tilfælde, hvor Det Radikale Venstre er enig i regeringens politik – jeg ved godt, det kommer som en overraskelse for hr. Peter Skaarup – jamen så stemmer vi for.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Den næste er hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Tak til Dansk Folkeparti for forespørgslen, og tak til justitsministeren for en god redegørelse.

I dag har vi premiere på fænomenet haste-forespørgsler, og den her handler om voldskriminalitet. Voldskriminalitet er nærmest altid et aktuelt emne. Vi har desværre i den senere tid oplevet en række meget grove og tragiske knivoverfald på sagesløse med dødelig udgang. Voldsmændene er nogle afstumpede mennesker, som skal straffes. Og vi må også gøre noget ved problemstillingen. Det gør vi da også. Vi er i øjeblikket i gang med forhandlinger med justitsministeren om, hvordan vi skal forhindre eller i hvert fald begrænse denne form for voldskriminalitet. Men det skal gøres på et oplyst grundlag. Vi har bl.a. bedt justitsministeren om flere undersøgelser og erfaringer fra andre lande. Vi har også bakket op om, at man strammer våbenlovgivningen. Så vi synes, at der skal gøres noget, men det skal være på et oplyst grundlag.

Når det er sagt, er det også vigtigt at stille spørgsmålet: Er de knivoverfald, der har været, et tegn på, at voldskriminaliteten generelt er øget i samfundet? Det synes jeg er svært at afgøre ud fra de foreliggende oplysninger.

Det Kriminalpræventive Råd offentliggjorde i januar 2006 en sammenfatning af en undersøgelse af volden i Danmark i 1995 og 2005. Heri siger man, at risikoen for at blive udsat for vold ikke har ændret sig de sidste 10 år. Det, der har ændret sig, er, at folk er blevet mere opmærksomme på at anmelde voldelige episoder.

I dag ved vi også meget om, hvordan vi kan bekæmpe vold og kriminalitet. Vi ved bl.a., at overvågningskameraer kun virker forebyggende mod kriminalitet i nogle helt bestemte situationer. Der findes ikke nogen overbevisende dokumentation for, at videoovervågning nedbringer kriminaliteten i bykerner, gader, pladser og parker. Det virker i parkeringshuse og i kældre, men ikke i tætbefolkede områder med mange forskellige aktiviteter. Det virker mod hærværk og ikke i nogen særlig grad mod vold. Det virker f.eks. dårligere end at sætte et par gadelygter op. Det viser hjemlige erfaringer fra Mjølnerparken på Nørrebro.

I Odenses Vollsrosekvarter har nærpolitistationer og intensiv patruljering nedbragt kriminaliteten til landsgennemsnittet. Almindelig tilstedeværelse i gadebilledet af pædagoger, betjente og socialarbejdere virker. Vi erkender, at videoovervågning kan virke opklarende. Det er også derfor, at vi støtter initiativet om, at videoovervågning kan anvendes alle steder, hvor politiet skønner det er nødvendigt.

Min konklusion er, at vi må forholde os nøjternt til problemet, voldskriminaliteten, og naturligvis tage befolkningens bekymring alvorligt, men det nytter ikke at lade sig drive af en ophidset øjeblikstemning. Indsatsen må være langsigtet og basere sig på kendsgerninger og grundig analyse. Vi må bygge på udenlandske erfaringer, bl.a. de norske og engelske, under hensyntagen til retssikkerheden.

Hvad man end beslutter sig for af ændringer og stramninger, tyder alt på, at politiet skal gøre en energisk indsats for at håndhæve lovgivningen på området. De skal være mere synlige i natlivet.

Endelig må vi også se på det forebyggende arbejde, SSP-samarbejdet og sætte mere fokus på forældrenes og familiernes roller og muligheder for at påvirke de unge potentielle voldsudøvere i en positiv retning.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:38

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, der var flere fornuftige ting i det, som hr. Naser Khader sagde på vegne af Ny Alliance, men jeg savnede en stillingtagen til det, som for os at se i Dansk Folkeparti er utrolig vigtigt, nemlig at vi sender det signal til unge mennesker, både i skoler, på institutioner og i natlivet, at knive er forbudt, at man ikke skal have våben med i byen.

Er hr. Naser Khader ikke enig i, at det nok er den vej, vi er nødt til at gå? Det er den vej, andre lande bevæger sig. Skulle vi så ikke gøre det samme i Danmark?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Naser Khader (NY):

Altså, hvis vi får et ordentligt grundlag at tage udgangspunkt fra, hvor konklusionen er, at der skal være et totalt knivforbud, jamen så er vi åbne over for at se på det. Men det er jo ikke det, der er udgangspunktet. De norske erfaringer, som flere ordførere før mig har sagt, siger, at det, der virker, er mere politi, mere synligt politi i gadebilledet. Det at forbyde schweizerknive m.v. er det i hvert fald ikke. Altså, så vidt jeg ved, er nogle af de seneste mord, der har været i forbindelse med knivoverfald, i hvert fald ikke blevet

begået med lovlige knive, de små schweizerknive; de er blevet begået med ulovlige knive.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:39

Peter Skaarup (DF):

Men kan hr. Naser Khader ikke godt se for sig, at når de unge nu starter hjemmefra og skal en tur i byen, så har man udstyret forældrene med nogle meget bedre effektmuligheder over for de unge mennesker, der skal i byen, når de kan sige: Du skal hverken have den kniv, den kniv eller den kniv med i byen, du skal simpelt hen ikke have nogen knive med? Det burde jo egentlig sige sig selv, og derfor er det, jeg foreslår hr. Naser Khader, at man i en af de grupper, hvor man vurderer tingene hos Ny Alliance, sætter fokus på det her, undersøger tingene, undersøger: Hvad er det egentlig, politiet siger, hvad er det egentlig, forældrene siger, hvad er det, institutionerne siger?

Vi har haft lang tid til at vurdere de her ting i Dansk Folkeparti, og vi er af den klare opfattelse, at det haster med at lave konkrete initiativer, så vi undgår den her slags voldelige overfald, som vi har set på det seneste. Det er sådan, at overfaldene, det, der sker i nattelivet, er blevet voldsommere, kan jeg oplyse hr. Naser Khader om.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Naser Khader (NY):

Jeg er enig i, at vi skal lytte til politiet. Men det, jeg hører politiet sige, er altså ikke, at der skal være totalt knivforbud. Jeg synes, det er vigtigt, at man lytter til sagkundskaben.

Med hensyn til forældrene og deres ansvar nævnte jeg i sidste afsnit af min tale, at det er utrolig vigtigt, at forældrene også har et ansvar, i forhold til hvad deres børn foretager sig uden for hjemmet; at de er opmærksomme. Jeg synes ikke, at man er ansvarlig forælder, hvis man accepterer, at ens børn forlader hjemmet med kniv, lovlig eller ulovlig.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Søndergaard.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Pernille Søndergaard (EL):

Det er ganske forfærdeligt for ofrene og for pårørende, når vold finder sted. Det er vi alle enige om, det er vores følelser. Men at ville lovgive udelukkende ved brug af følelser og uden brug af fornuft er pinligt, og det er farligt. Der er solid dokumentation for, at flere forbud mod knive og mere overvågning ikke virker. Jeg citerer fra bekendtgørelsen, side 120:

I et bredt perspektiv er effekten af tv-overvågning forholdsvis beskeden, og antallet af forbrydelser, der opklares ved hjælp af tv-overvågning, er begrænset.

Så hverken som forebyggelse eller til brug ved opklaringen kan man sige, at det virker. Alligevel vil alle partierne undtagen Enhedslisten bilde befolkningen ind, at det virker. Det mener vi i Enhedslisten ikke at man kan være bekendt, det giver falsk tryghed.

Enhedslisten har mange forslag til, hvad samfundet skal gøre for at forebygge disse ulykkelige situationer, og stiller derfor med sit eget forslag, da det foreliggende er helt utilstrækkeligt.

For at kunne forebygge er man nødt til at forstå – ikke acceptere, men forstå – at de personer, som griber til vold og bruger kniv, er forskellige og har forskellige motiver.

En gruppe gør det i affekt eller i påvirket tilstand. I den tilstand tænker man ikke på, at man gør noget, man ikke må, samt at man måske bliver filmet. Der skal man gøre, som fru Hanne Bech Hansen ganske fornuftigt har sagt, nemlig at der skal vi have flere professionelle voksne, også socialarbejdere, i gadebilledet. Det er desværre en foranstaltning, som regeringen har afskaffet sammen med en masse andre forebyggende tiltag, som man jo kan læse i Information den 15. januar.

En anden gruppe griber til knivvold, fordi de har besluttet det. Det vil typisk være personer, som allerede er kendt i det sociale system. Derfor kæmper Enhedslisten for, at vi får socialpolitikken tilbage. Regeringen har valgt at udnævne en velfærdsminister, men ingen socialminister. Det er et meget, meget tydeligt signal om, at regeringen og dens støtteparti er ligeglad med dem, der falder ved siden af, og dem, som har brug for særlig støtte. De gøres kriminelle, og så kan de bare sættes i fængsel, en udvikling, der er helt uholdbar, og som skaber et langt hårdere miljø i denne gruppe. Det er jo alment kendt, at vold avler vold.

Enhedslisten vil sikre tryghed i befolkningen. Vi skal skabe et levende offentligt trygt rum, hvor det er naturligt, at der er mennesker, også i de sene aften- og nattetimer. Vi skal åbne øvelokaler for musikere. Vi skal åbne for kunstoplevelser til mennesker med forskellig smag, biblioteker, gode madsteder og meget mere. Vi skal lave boligområder, der er godt oplyste og indbyder til, at man har lyst til at være sammen, også udenfor.

Det undrer os i Enhedslisten, at SF sammen med alle de andre partier vil lave et forslag, som gør mennesker bange og utrygge. Jo mere man pisker en stemning op og siger, at flere unge bærer kniv i nattelivet, jamen jo flere unge vil komme til det. Det er da klart. De vil tænke: Jeg skal kunne forsvare mig mod de andre.

Hvis et menneske bærer en foldekniv, men ikke bruger den til et voldeligt formål, så falder der en bøde første gang, og skulle det ske igen, frihedsberøves den unge. Det betyder en traumatisk oplevelse, et tab af tillid til systemet, og værst af alt: en plettet straffeattest. Muligheden for job i fremtiden er væsentligt begrænset. Det er en måde at skabe et vredt og skuffet ungt menneske på, der ikke har de store perspektiver for fremtiden. Det er uetisk, unødvendigt og slet og ret dumt.

Lige nu kan vi undgå at skabe en situation, hvor flere bærer våben. Det er jo lysende klart, at befolkningen ikke bærer våben. Det er jo dokumenteret ved alle politiets visitationer, de finder stort set ingen våben. Eksempelvis har de fundet en foldekniv ved 143 visitationer.

Jeg læser vores forslag op.

Forslag til vedtagelse

- »Folketinget opfordrer regeringen til at sikre
- mere synligt politi og socialarbejdere i nattelivet,
 - forebyggelsesindsats, opfølgning på individuelle handleplaner og flere penge til kommunerne og opkvalificering af socialarbejdere,
 - godt oplyste boligområder og aktiviteter, der indbyder befolkningen til at deltage i et trygt natteliv, og
 - frit lejde-aktioner til indlevering af ulovlige våben.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse. Da der er et maksimum på 50 ord, og da der er rettet meget i det første, håber jeg, at jeg får læst det rigtigt op, men jeg skal forsøge.

- »Folketinget opfordrer regeringen til at sikre
- mere synligt politi og socialarbejdere i nattelivet,
 - forebyggelsesindsats, opfølgning på individuelle handleplaner og flere penge til kommunerne og opkvalificering af socialarbejdere,
 - godt oplyste boligområder og aktiviteter, der indbyder befolkningen til at deltage i et trygt natteliv, og
 - frit lejde-aktioner til indlevering af ulovlige våben.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).

Dette forslag til vedtagelse indgår nu i de videre forhandlinger.

Der er en kort bemærkning til fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:46

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes faktisk rigtig godt om ordførerens tale, og jeg er utrolig enig i, at det er skammeligt, at denne regering nedprioriterer den sociale indsats, for det er den sociale indsats og den forebyggende indsats, vi bliver nødt til at få op i gear, hvis vi skal forhindre, at flere bliver ofre for vold. Den del af talen var jeg utrolig begejstret for.

Noget andet er, at ordføreren sagde, at vi skal passe på med ikke at tale voldsproblemerne op. Det er rigtigt nok. Men jeg vil så bare også gerne nævne nogle tal. En kørsel fra Danmarks Statistik viser, at der blandt de 10-14 årige er en stigning fra 2001 til 2006 på ca. 100 pct. i anmeldte voldsforbrydelser – *ca. 100-procents-stigning* i anmeldte voldsforbrydelser blandt de 10-14-årige. Når det drejer sig om deres overtrædelser af våbenloven, er stigningen på 50 pct. Der er altså tale om, at der er en udvikling i gang, hvor pædagogik ikke kan stå alene. Jeg er enig i, at vi skal styrke den pædagogiske og den sociale indsats, men vi bliver nødt til at spille på flere tangenter.

Jeg er egentlig af den overbevisning, at det ikke nytter noget, at man tror, at man enten kan tage det synspunkt, at vi kun skal bruge pæda-

gogik eller kun skal bruge straf. Tror Enhedslisten ikke på, at det nogle gange er nødvendigt at kombinere disse ting?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Pernille Søndergaard (EL):

Jo, i Enhedslisten tror vi, at man skal kombinere de to ting. Det ender jo i en diskussion om hønen og ægget. Selvfølgelig skal man gøre begge ting, men vi har rigeligt med strafmuligheder, som det ser ud nu – rigeligt – der er ingen grund til at udvide dem, der er ingen grund til at indføre metoder, som ikke virker.

Vedrørende forebyggelse vil jeg henholde mig til ministerens i øvrigt glimrende redegørelse for, at vold generelt er faldende, og at mennesker i befolkningen generelt bliver mere trygge. At man så får nogle statistikker for de 10-14-årige, skyldes jo bl.a., at man ikke har målt på det tidligere, og at der måske sker et skred. Men så skal vi have nogle kvalitative undersøgelser, der fortæller os, hvad det er for et skred, der sker, og hvilke voksne der svigter. Og hvis det skyldes nedskæringer på socialområdet, så er vi de første til at sige: Det vil vi gerne gøre noget ved.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:48

Karen Hækkerup (S):

Så vil jeg glæde mig til det fremtidige samarbejde på det her område, for vi fremlægger snart nogle forslag til, hvordan man kan styrke den forebyggende indsats, for den er i vores optik lige så vigtig som den anden, som handler om retspolitikken; de to ting kan ikke skilles ad. Og vi bliver nødt til at prioritere den sociale indsats langt mere, hvis vi skal forhindre, at flere bliver ofre for vold.

Det vil jeg glæde mig til og så nøjes med at konstatere, at det er en trossag for Enhedslisten – man tror ikke på, at et generelt knivforbud vil hjælpe. Der er vi af den opfattelse, at et forsøg med det i hvert fald vil kunne kvalificere den udtalelse. Hvis man nu forsøgte, så ville man jo kunne finde ud af det. Og jeg synes egentlig, at det vil være en god ting, at man lærer de unge mennesker, at når de tager cykellygten frem, så lægger de kniven væk. Men det kan jeg altså ikke få flertal for, heller ikke med Enhedslisten, men jeg kan så bare glæde mig over, at det ser

ud til, at vi kan finde hinanden, når det drejer sig om den forebyggende og sociale indsats.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Pernille Søndergaard (EL):

Vi kan mødes om, at selvfølgelig skal unge mennesker ikke gå rundt med knive, som de kan bruge til noget dumt. Vi er bare uenige om metoden, om, hvordan det er, man får unge mennesker i tale.

Man får unge mennesker i tale ved at gå i dialog med dem, ved at voksne, som de har tillid til, som de stoler på, eller andre unge, som de har en god dialog med, snakker med dem. Hvis man snakker med dem om, hvad de skal med en kniv, og hvorfor de bruger kniv, hvilket formål det tjener, så kan man flytte unge mennesker, så kan man få dem til at gøre, tænke og mene noget andet. Signalpolitik fra Christiansborg i en tid, hvor volden generelt er faldende og mennesker bliver mere trygge, tager de ikke alvorlig.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for besvarelse.

Kl. 14:50

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne igen indlede med at takke Dansk Folkeparti for at have taget initiativ til den her forespørgsel.

Jeg synes, det har været en rigtig god debat. Jeg synes også, at man med rigtig god grund kan konkludere, at der faktisk har været meget stor enighed i Folketinget om langt det meste, og om i hvilken retning vi skal bevæge os i for endnu mere målrettet, end det i dag er tilfældet, at kunne bekæmpe volds kriminaliteten i samfundet.

Hvis vi skal tage den forebyggende del først: Jeg er meget enig med de mange ordførere, der har sagt, at man for at bekæmpe kriminalitet må gå på to ben:

Man må have en forebyggende indsats, der har til formål at holde flest mulige ud af kriminalitet og at sikre, at de, der bliver involveret i kriminalitet, hurtigst muligt kommer ind på en lovlydig bane i deres liv.

Men samtidig skal der selvfølgelig også være et system, der tager hånd om de kriminelle, der overtræder lovgivningen, og som gør det gentagne gange. Der skal der prompte være en reaktion fra samfundets side, og derfor er det meget

vigtigt i kriminalitetsbekæmpelsen, at man går på de to ben.

Som mange ordførere været inde på i deres ordførertaler – hvis vi skal tage fat på forebyggelsen først – så bliver der allerede i dag gjort rigtig meget. Men en af de ting, som flere har været optaget af, og som, tror jeg, udspringer af en artikel i Information, men måske også den generelle politiske debat, har været spørgsmålet om Det Kriminalpræventive Råd og om, hvorvidt der bliver gjort nok i forhold til forebyggelse af og forskning i kriminalitet. Og til det vil jeg gerne sige, bl.a. til fru Karina Lorentzen, at den voldsforebyggende enhed, der var i Det Kriminalpræventive Råd, nu har ændret struktur, men at der stadig væk er folk, der sidder og arbejder med det voldsforebyggende. Og hvad der er nok så vigtigt er, at det for Rådet er et særligt prioritetet fokusområde fra 2007 til 2010 netop for at forebygge vold, ligesom jeg også meget gerne vil fremhæve, at rigspolitiet har oprettet et nationalt forebyggelsescenter, der skal understøtte det forebyggende arbejde, som foregår ude i de 12 politikredse.

Det er også vigtigt her under debatten i dag at understrege, at jeg er meget glad for, at der har været så bred tilslutning til de skærpelser, som jeg mener er nødvendige.

På trods af, at der er gennemført et meget omfattende knivforbud i forbindelse med ændringerne af våbenloven for 3 år siden, så bliver der jo altså begået overtrædelser og begået vold, hvor man anvender ulovlige knive. Og der har jeg i hvert fald nået den konklusion, at det ikke er tilstrækkeligt at udstikke en bøde til vedkommende første gang. Jeg mener, at det er meget rigtigt at give en kortere fængselsstraf, så samfundet meget konsekvent siger fra over for de overtrædelser, der er af våbenlovgivningen, ligesom jeg har tilkendegivet, at jeg tror, at det er meget vigtigt, når det gælder ulovlige skydevåben, hvor vi set en meget ubehagelig tendens med mange skudepisoder – ikke mindst i efteråret – at reglerne også her bliver strammet med længere fængselsstraffe, men altså også med en mulighed for at få fjernet de folk fra gaderne, der har ulovlige skydevåben, så de kan blive varerægtfængslet, når de bliver taget på fersk gerning. Det lovforslag vil blive fremsat senere på året.

Der, hvor uenigheden har været i dag, har jo været i diskussionen om, hvorvidt de regler, der blev gennemført for 3 år siden, hvor vi indførte et forbud mod at bære kniv på offentlige steder

– men med den lille foldekniiv på under 7 centimeter, hvor bladet ikke kan fastlåses, typisk schweizerkniven, som undtagelsen – skal udstrækkes til, at også schweizerkniven nu ulovliggøres.

Jeg erkender, at der er rigtig mange gode argumenter, der taler for et totalt knivforbud, men jeg synes også, at det er vigtigt at fremhæve her i dag, at der også er nogle argumenter, der taler imod – ikke mindst, at der ikke er eksempler på, at man har brugt lovlige knive. Og derfor kan man spørge om, hvorfor det så er det, Folketinget kaster sig over.

Men jeg vil meget gerne fortsætte den konstruktive tone, som jeg synes, der har været fra partierne her i dag, og derfor vil jeg også tilkendegive, at jeg naturligvis er indstillet på at fortsætte den møderække, som vi startede op om knive, og hvad der kan gøres for at komme overtrædelse af våbenlovgivningen til livs og prøve at drøfte, hvad der kan tages af yderligere initiativer.

En af de ting, jeg gerne vil tilkendegive nu, er, at jeg har tænkt mig at igangsætte en undersøgelse, som flere har efterspurgt, således at vi får et rigtig godt beslutningsgrundlag til at gå videre på og så se, om der kan gøres mere målrettede ting i forhold til knivene.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren.

Der er anmeldt to korte bemærkninger, og jeg skal sige, at vi har en regel om, at vi skal færdiggøre det her på 2 timer. Men det vil vi administrere lidt fleksibelt, så vi får en ordentlig debat ud af det. Hvis der er flere korte bemærkninger, vil det være praktisk, at man indikerer det hurtigst muligt.

Først en kort bemærkning til fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:55

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo ikke den lille kniv, der skal ulovliggøres. Det, der efter Dansk Folkepartis mening burde ulovliggøres, er, at man har den med i nattelivet. Det er jo forkert at sige, at den skal gøres ulovlig, for det er jo slet ikke det, der er på tale. Men knive hører ikke hjemme i nattelivet, og det synspunkt har vi fremført igen og igen og igen, og vi har gjort det mange gange i dag her i Folketingssalen.

Jeg vil så bare spørge ministeren i forhold til den fremlæggelsestale, som ministeren holdt i 2003. Der har været fremhævet mange af tinge-

ne, men en ting, som ministeren sagde, vil jeg gerne fremhæve: »Efter regeringens opfattelse er det derfor nødvendigt at gennemføre et generelt forbud mod at bære kniv mv. på offentligt tilgængelige steder samt steder, hvor unge typisk færdes. Et sådant generelt forbud mod at bære kniv vil kunne bidrage til den nødvendige holdningsændring hos de grupper af unge, der i dag bærer kniv under deres almindelige færden.«

Det er et rigtig godt argument. Mener ministeren stadig det?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 14:56

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg stadig synes, at det er et rigtig, rigtig godt argument. Men da jeg fremførte det tilbage i 2003 – og jeg synes egentlig stadig, at det er et godt argument – så var det om et totalforbud, et totalt knivforbud.

Jeg er meget, meget bekymret for, at vi har et forbud i dag, der gælder en masse knive, men ikke schweizerkniven. Hvis Folketinget nu siger, at der er et forbud om natten, vil det medføre, at en masse unge mennesker tror, at det er lovligt at gå med kniv om dagen. De fleste knive er faktisk ulovlige at gå med i dag. Og jeg er meget bange for, at man skaber utrolig stor kommunikationsmæssig forvirring blandt unge mennesker, hvis man nu siger: I må ikke gå med kniv mellem kl. 24 og kl. 6 morgen. Så vil rigtig mange unge mennesker tro, at det er helt okay at have den med i skolen eller i ungdomsklubben eller til koncert om aftenen. For det er jo først, når det bliver midnat, at det er ulovligt.

Der synes jeg altså, at der er et kommunikationsmæssigt problem, hvis man nu – fordi man ikke ønsker at ramme den lovlige borger, der bærer schweizerkniv om dagen – siger, at det nu kun er et forbud, der skal gælde om natten. Så jeg er fuldstændig enig med fru Pia Kjærsgaard og i øvrigt også hr. Per Larsen i, at et totalforbud har en meget stærk kommunikationsmæssig virkning, når man siger: Det er bare forbudt, basta, ikke nogen diskussion. Men jeg er meget bange for, at det at gå ud og sige, at det nu kun er ulovligt om natten, kan betyde, at nogen forledes til at tro, at så er det lovligt om dagen.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:58

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo så et argument, som ikke før har været fremført i debatten. Det tror jeg nu nok vi kunne komme over.

Men jeg må så bare sige – stadig væk med henvisning til Norge – at jeg ikke tror, man dér har haft det problem. Jeg kan se i en af aviserne i dag, at man i Hamburg nu har fjernet knivene fra nattelivet. Jeg vil meget bede justitsministeren om snarest muligt at drage nogle erfaringer, også i forhold til Hamburg, for jeg mener ikke, at vi er færdige med den her debat. Jeg mener, at det er en debat, der vil komme op igen – desværre, kan man sige. For med den her debat stopper volden jo ikke, uanset hvad vi så gør.

Vi skal forsøge at forhindre så meget vold som overhovedet muligt, men jeg vil meget bede om, at justitsministeren fortsat er meget opmærksom på eksempelvis Hamburgs situation fremover.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 14:58

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg meget gerne vil indvillige i og også meget gerne følge og præcis undersøge, hvad det er, man har gennemført i Hamburg. Jeg tror også, at der er behov for at undersøge forholdene i Norge, for det er fuldstændig korrekt, som hr. Kristian Thulesen Dahl sagde i dag, at Norge og Danmark ikke har den samme lovgivning.

Norge har også stadig væk den her generelle undtagelse, at hvis man har et anerkendelsesværdigt formål, må man gerne gå med kniv. Men erfaringerne fra Norge var jo netop, at et forbud ingenting flyttede. Det var 2001, da man begyndte at indføre visitationszoner og skærpede straffene, at det fik en gevaldig flot effekt og antallet gik ned.

Jeg vil sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg meget gerne ikke kun vil følge området, men også drage de nødvendige konklusioner. Hvis det viser sig, at noget af det, der er igangsat i Norge eller Hamburg, og som ikke er i den danske lovgivning, er noget, vi kan drage nytte af, så skal vi bruge det.

Mit eneste forbehold her i dag er, at det, jeg synes er utrolig vanskeligt i den her debat, er, at vi jo ikke diskuterer et totalt knivforbud. Vi er allerede nu derude, hvor vi taler om at lave en delvis forsøgsordning, så det er tilladt at gå med

kniv alle andre steder i landet end i præcis én bydel, f.eks. i København.

Altså, det synes jeg jo også giver en mærkelig profilgrød over for unge mennesker, at det er o.k. at gå med kniv i Jomfru Ane Gade i Aalborg, men ikke på Nørrebro. Jeg tror, det er bedre, at man taler i et enkelt og klart sprog, som et letforståeligt, hvis man skal tale til unge mennesker,

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Karen Hækkerup (S):

Hvad kan være mere enkelt end at sige: Lad være med at tage din kniv med i byen, det er ulovligt, og i øvrigt er folk, der går med kniv, idioter. Det kan ikke siges meget nemmere, og det kan ikke være meget nemmere for forældre, for lærere og for alle mulige andre omsorgspersoner, som er omkring unge mennesker, når de skal rådgive dem om: Er det her en kniv, du må have med i byen eller ej? Kan den låses fast, kan den ikke låses fast? Er den 7,1 cm eller er den 6,8 cm?

Det er da et meget stærkere signal at sige til unge mennesker: Lad nu være med at tage kniv med i byen. I ved ikke, hvad der sker. Nogen kan tage den fra jer og bruge den mod jer selv. I kan også pludselig befinde jer i en situation, hvor I ikke har styr over, hvad der sker, og hvor I kommer til at gribe til den, selv om det rent faktisk ikke var meningen.

Det gode råd må jo være at sige til vore unge mennesker, at de skal lade være med at tage kniv med i byen, for så undgår vi, at der kommer voldsofre. Jeg synes sådan set rent kommunikationsmæssigt, at det er mærkeligt, når ministeren også selv siger, at det er det, der vil virke stærkest, at ministeren så ikke vil være med til at lave et forsøg, hvor man siger: Når du tager cykellygterne frem, lægger du knivene væk.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:01

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at det jo sådan set også er den kommunikation, som forsøges brugt. Det Kriminalpræventive Råd kører lige nu en ganske fremragende kampagne, www.knivfri.dk, som lige præcis har det budskab.

Det, jeg synes er vigtigt at få fremhævet under debatten her i dag, er, at vi altså har et knivforbud i Danmark – men med en undtagelse, nemlig den lille foldekniv. De fleste kender den som schweizerkniv, men der findes også andre små foldeknive med et blad på under 7 cm, hvor knivbladet ikke kan fastlåses. Det er ikke den kniv, unge mennesker går med, og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til at mudre debatten og ligesom give et indtryk af, at det skulle være forvirrende for unge mennesker, hvad det handler om, når vi kører kampagner som www.knivfri.dk. Det handler om, at det ikke er sejt at have kniv med i byen, at det skaber endnu større utryghed, at det skaber større sandsynlighed for vold, hvis man har kniv med i byen. Derfor er jeg helt enig i, at der skal sendes et meget, meget klart signal.

Cykellygter eller ikke cykellygter – altså, jeg synes ikke, at det er solens gang hen over himlen, der skal være afgørende for, hvordan reglerne er. Jeg tror, det er langt, langt mere afgørende, at der er meget klare regler på området, også regler, som helt unge mennesker kan forstå.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:02

Karen Hækkerup (S):

Ministeren bliver ved med at tale om den her schweizerkniv, som om det er den eneste lovlige kniv. Men det er jo ikke rigtigt, at schweizerkniven er den eneste kniv, det i dag er lovligt at tage med i byen.

Jeg ved, at ministeren har set den artikel i Ekstra Bladet, hvor man viste billeder af knive – knive, som er lovlige, og knive, som er ulovlige – og hvor man stort set skal være politimand for at vurdere, om det er en lovlig eller ulovlig kniv. Almindelige mennesker kan simpelt hen ikke se på sådan en kniv, om den er lovlig eller ulovlig, ved første øjekast.

Derfor synes jeg egentlig, det vil klæde ministeren at lade være med kun at tale om de her schweizerknive. For det er jo i virkeligheden en indrømmelse, når ministeren slutter af med at sige, at man vil lave en undersøgelse af, om der er knive, som i dag er tilladte, der skal ulovliggøres.

Nu tror jeg, at det er, fordi ministeren tænker på de billeder, Ekstra Bladet viste, f.eks. af sådan en kniv som den, der hedder »Bad Girl« – den skal ikke være lovlig, og man kan ikke forsvare, at den er lovlig. Men det er jo heller ikke nogen

schweizerkniv. Så jeg ved, at ministeren godt ved, at der er andre end schweizerknivene, som er lovlige, og som er et problem. Derfor synes jeg, man skal lade være med kun at tale om schweizerknive, når der er så mange andre, vi godt ved ligger på vippen, og som alligevel er farlige.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes bare, at debatten må foregå på et sagligt grundlag. Hvis vi ser på den samlede mængde af knive, der i dag er lovlige, er det min påstand, at langt størstedelen af de knive, som det i dag er lovligt at bære på offentlig gade og vej, typisk vil være det lille multiværktøj, som mange har. Det er det, der udgør den langt overvejende del af de knive, der i dag er lovlige.

Så er det helt korrekt, at der er en anden gruppe knive, som i dag er lovlige, og som holder sig inden for det, som Folketinget vedtog. Det er bl.a. også derfor, jeg har valgt at sige, at jeg ikke vil gøre mig selv til alvidende eller sige, at det her er et problem, som er meget nemt at tage stilling til. Jeg kan sagtens forstå, at der er argumenter for at lave et totalforbud. Men der er altså også argumenter, der taler i den modsatte retning, og det er bl.a., at der ingen eksempler er på, at disse lovlige knive bliver brugt til at begå ulovligheder.

Derfor er min konklusion, at der, før man kan træffe endelig afgørelse om, hvorvidt der skal ske noget på det her punkt, altså er behov for at få belyst området grundigere, og derfor har jeg tænkt mig at igangsætte en undersøgelse for at se på, om den type knive også fortsat skal være lovlige, eller om der er saglige begrundelser for, at de skal gøres ulovlige.

Jeg mener, at det er måden at gribe det an på, således at vi får så klar og enkel en lovgivning som overhovedet muligt.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en sidste kort bemærkning til fru Karina Lorentzen.

Kl. 15:05

Karina Lorentzen (SF):

I SF ser vi det som en del af løsningen på problemet, at det ikke alene skal være politiet, der er synlige, men også SSP-medarbejderne. Nu kan jeg så forholde mig til, at man i min hjemby, Kolding, lige har nedlagt de stillinger, hvori der

indgik gademedarbejdere, så det vil sige, at der nu ikke er nogen af dem i Kolding. Hvilke tiltag vil ministeren gøre for at sikre, at der også er SSP-medarbejdere på gaden, for det er nemlig dem, der kender de unge bedst?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karina Lorentzen, at jeg er meget enig i, at det er helt afgørende, at det ikke alene er politiet, der er synlige, men også SSP-medarbejdere, der kan være med til at tale ikke kun unge, men måske også lettere berusede unge til fornuft, så de ikke gør ting, som de kommer til at fortryde senere, resten af deres liv. Og en af de måder, hvorpå jeg meget gerne vil medvirke til at sikre, at der er synlighed ude i nattelivet, er jo, at vi ude i det lokale politi, der er som følge af den nye politireform, sikrer, at der er et meget stærkt og forpligtende samarbejde med de lokale SSP-medarbejdere, og vi er jo gået så vidt i forbindelse med politireformen, at vi faktisk har sagt, at der skal være et SSP-arbejde alle steder i lokalområdet, så der er synlige medarbejdere derude til at være med til at håndtere konflikterne.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karina Lorentzen.

Kl. 15:06

Karina Lorentzen (SF):

Det lyder rigtig godt.

Til sidst kunne jeg så lige tænke mig at vide, om ministeren kan have nogen indvendinger mod, at man eventuelt forsøger at udarbejde en positivliste for de knive, som er lovlige.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:06

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karina Lorentzen, at netop en af grundene til, at jeg meget gerne vil lave en undersøgelse af området, er, at vi alle sammen kender den almindelige schweizerkniv, og den er nok det typiske eksempel. Men der er altså også andre knive, som ser meget, meget ubehagelige ud, og det virker meget mærkeligt, at de virkelig kan være lovlige inden for gældende regler. Selv om det ifølge de undersøgelser, vi kender nu, ikke er den type knive, der bliver brugt til at begå voldelige overgreb med, så sy-

nes jeg alligevel, at det er værd at undersøge, om det kan være rigtigt, at forbuddet skal være skruet sådan sammen i våbenlovgivningen, som det er i dag. Derfor har jeg tænkt mig at undersøge området og sammen med politiet at drøfte, hvordan vi får et bedre beslutningsgrundlag.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til justitsministeren.

Så giver jeg ordet til hr. Peter Skaarup for nogle afsluttende bemærkninger som ordfører for forespørgerne.

Kl. 15:07

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Det har været en interessant debat, og det er den debut, som vi jo nok har ventet på et stykke tid, efter at der er indført de nye regler om, at vi kan få foretaget en hasteforespørgsel om vigtige, aktuelle emner.

Selv om resultatet tilsyneladende ikke bliver helt, som vi har ønsket os, nemlig at vi får gennemført et forbud eller i hvert fald et forsøg med knivforbud i nattelivet, så synes vi, at vi har været rundt om mange vigtige ting. Det er i det hele taget vigtigt, at politikerne på Christiansborg ikke lukker øjnene for, hvad der foregår ude i samfundet, men tager hånd om de problemer, som unge mennesker oplever, når de går i byen, og som borgerne selvfølgelig også hele tiden bliver gjort opmærksom på, fordi der er de her knivoverfald, som er forfærdelige. Men jeg vil alligevel fastholde, at det ikke er særlig betryggende, at regeringen hele tiden vil undersøge, se på, vurdere og kigge på det her knivforbud.

Regeringen har selv i 2003 sagt, at det var vigtigt, at man havde et knivforbud mod alle knive. Repræsentanter for politiet siger, i virkeligheden også bakket op af justitsministeren her i dag, at det vil være vigtigt – kommunikationsmæssigt selvfølgelig – at man har et totalt forbud mod knive i nattelivet. Vi kan se, hvad de gør i andre lande. Hamburg har som den første tyske by indført våbenfri zoner. Berlins indenrigsminister har netop foreslået, at 12 pladser i den tyske hovedstad skal sikres på samme måde. De store tyske byer har oplevet en stigning på 30 pct. i voldelige overfald de seneste år. Der gør man noget. Vi mangler at få taget hånd om den del i Danmark i København, Århus, Odense og Aalborg, hvor nogle af de her forfærdelige knivoverfald sker.

Så siger repræsentanter for politiet: Hvis man skulle gennemføre det samme, som man nu gør i St. Pauli i Hamburg eller i Berlin, ville det jo medføre et meget stort ressourceproblem. Ja, det ville det gøre, men det er der bare ikke noget at gøre ved, for borgerne forlanger at få mere tryghed, de forlanger, at det er trygt at gå i byen, når mørket har sænket sig, at det er trygt at færdes, når man gerne vil gå en tur eller have en sjov aften i byen. Det skal være mere trygt, og det koster nogle ressourcer, og hvor ellers end i den forbindelse skulle man næsten bruge politiets ressourcer?

Det har været debatteret, hvad der skete i Norge. Tallene er klare, det er de. Kombinationen af visitationer og knivforbud i Oslo har hjulpet gevaldigt. Antallet af de her overfald er faldet med 30-35 pct. Det er meget signifikante statistiske oplysninger, vil statistikerne sige. Det er noget, der hjælper, så hvorfor ikke gøre det? Så tænkt nu over det, vil jeg sige til regeringen. Tænk nu over, at to store partier her i Folketinget i dag har appelleret til, at man i hvert fald laver et forsøg med knivforbud.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet. Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt finde sted i morgen, torsdag den 17. januar.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:11

Spm. nr. S 295

1) Til justitsministeren af:

Søren Krarup (DF):

Vil ministeren på baggrund af ministerens besvarelse af spørgsmål 37 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg oplyse, hvad ministerens holdning er til, at flere personer på trods af den i svaret omtalte politipatroljering blev overfaldet i forbindelse med en lovligt varslet demonstration, og hvad ministeren vil gøre for at forhindre lignende politisk vold i fremtiden?